

YLIVIESKAN KIRKKOPALOSTA SELVINNEEN KASUKAN KONSERVOINTI VALMISTUU

Kirjoitettu | 04.01.2018 | Kommentit poissa käytöstä

Ylivieskan kasukan konservoinnin on tehnyt tekstiilikonservaattori **Leena Niiranen**.

Edellisen [blogikirjoituksen](#) jälkeen kasukan konservointityössä oli vuorossa molempien kasukkakappaleiden kankaiden vauriokohtien suojaaminen ja kankaan tukeminen lisävaurioitumisen estämiseksi. Tarkoitukseen parhaiten sopiva materiaali on ohut ja kevyt nailontylli, joka on yksi tekstiilikonservoinnissa käytetyistä harsokangastyypeistä. Tylli, silkkiharso tai polyesteriharso soveltuvat vaurioituneiden tekstiilipintojen suojaukseen ja koossa pitämiseen. Nailontylli on kestävä, hyvin hienolaatuista, sileätä ja helposti värjättävissä täsmälleen sopivan sävyiseksi.

Sopivaa ruskeanmustaa värisävyä haettiin koevärjäyksillä. Eri vaihtoehdoista valittiin lopulta kaikkein tummin sävy, jonka valontaitto-ominaisuudet toimivat kasukan pinnan päällä parhaiten niin, että alkuperäinen tekstiili näkyy tyllin alta riittävän selkeästi ja tumma tylli on lähes huomaamaton kankaan pinnalla.

Koevärjäysten värjäysliemet.

Kasukan etu- ja takakappaleiden taustapuolelle eli vuorikankaan päälle kiinnitettiin tyllikaitaleita, joiden avulla vaatteiden vaurioituneet kohdat tuettiin, vahvistettiin ja koottiin yhtenäiseksi kangaspinnaksi. Sen jälkeen kasukkakappaleet päällystettiin molemmin puolin yhtenäisillä tylliharsoilla, jotka kiinnitettiin käsin ommellen pitkin kappaleiden ulkoreunoja. Ompeleita on tehty jonkin verran myös keskemälle. Tarkoituksena on kiinnittää harso sopivan tiukasti kankaan pinnan päälle.

Riekaleiksi hajonneiden kangaskerrosten kokoaminen ja tukeminen tylliharsolla on aloitettu.

Konservointiompelussa käytetään ohutta filamenttilankaa ja pitkää kaarineulaa.

Vaurioitunut kangas on koottu yhtenäiseksi kangaspinnaksi. Vaaleahkon vuorikankaan pinnalla harsokaitaleet ja ompeleet näkyvät jonkin verran.

Ompelulankana käytetään hyvin ohutta polyesterifilamenttia eli lankaa, joka näyttää hämähäkinseitiltä. Filamentti on riittävän vahvaa ja myös säilyttää lujuutensa niin, että sillä tehdyt ompeleet pysyvät koossa. Ompeluneulana on ohut, 60 mm pitkä kaarineula, jolla on helppo tehdä sopivan pituisia etu- ja jälkipistoja. Kaarineulan käyttö on välttämätöntä, sillä neulan on noustava helposti takaisin kankaan pinnalle. Kasukan käsittely työn eri vaiheissa ja koko ompelutyö on tehtävä hyvin varovasti. Kasukan samettikangas on jo hyvin haurasta ja kaikkien ompeluvaiheiden tekemiseen on siksi kulunut huomattava määrä työtunteja.

Tylliharson kiinnitysompelua kasukan takakappaleen pinnalle.

Samalla kun kasukan etu- ja takakappaleet on suojattu tylliharsoilla, on myös valmistettu kangaspäällysteiset alustat, joiden päälle kappaleet on kiinnitetty. Alustana on pH-arvoltaan neutraali, 10 mm paksu kapalevy, joka

on kauttaaltaan päällystetty satiipintaisella puuvillakankaalla. Kankaan himmeä pintakiilto sekä kaunis ruskeanharmaa väri ovat sopivan juhllainen tausta 335-vuotiaalle vanhukselle.

Kasukan tukialusta tekeillä.
Päällystyskangas pingotetaan mahdollisimman tiukasti kapalevyn päälle.

Kasukkakappaleet alustoineen sijoitetaan kookkasiin, mittojen mukaan valmistettuihin säilytyslaatikoihin. Vanha tekstiili ei enää kestä valoa eikä käsittelyä, joten kasukka säilytetään mahdollisimman suojattuna. Seurakunnassa tätä vanhaa aarretta varmaankin halutaan myös näyttää ihmisille, mutta kasukan esilläolon pituus ja olosuhteet joudutaan tarkkaan harkitsemaan.

Kasukan takakappale valmiina alustallaan. Hauraassa tekstiilissä on konservoinnin jälkeenkin näkyvissä hyvin

paljon vaurioita, mutta kasukakappale on tuettu ja suojattu kauttaaltaan.

Teksti:A nneV esanto

5 henkilöä tykkää

Tykkää

Luokka: Konservointi, Luokittelematon
Tagit: konservointi > tekstiilikonservointi

TAPAHTUMISTA AVAUKSIA NÄYTTELYIHIN JA TILAA KOKEILUILLE

Kirjoitettu | 18.01.2018 | Kommentit poissa käytöstä

Suomen käsityön museon vuotta tahdittavat vaihtuvien näyttelyiden lisäksi runsas tapahtumakalenteri. Tapahtumilla haluamme tukea ja syventää näyttelykokemusta, herättää pohdintaa ja esitellä jotain uutta käsityön laajasta maailmasta ja antaa mahdollisuuksia upottaa omat kädet tekniikoiden ja materiaalien loputtomiin mahdollisuuksiin.

Kuvataiteilija Kaija Poijula esittelee hiillostetuja kangaspuitaan Memento-näyttelyn taiteilijatapaamisessa 16.1.

Museon tapahtumat ovat osa museon yleisötyötä, jonka tavoitteena on tutustuttaa kävijöitä eri keinoin käsityö- ja museoalaan ja innostaa ihmisiä museokävijöiksi. Yleisötyöllä voidaan notkeasti osallistua yhteiskunnalliseen keskusteluun ja tarttua ajankohtaisiin aiheisiin sekä edistää käsityöalan ja museoiden näkyvyyttä rohkeilla ulostuloilla. Yleisötyö on ennen kaikkea osallisuuden mahdollistamista niin museon sisällä kuin ulkopuolellakin.

Museon tapahtumatuotannossa huomioidaan vuodenvaihteen tapahtumat, lähiympäristön muutokset ja tietenkin käsityöalassa tapahtuvat muutokset. Museo pyrkii olemaan tiukasti ajassaan mukana ja liittämään käsityökulttuurin osaksi elämän arkea ja juhlaa.

Osa tapahtumistamme toistuvat vuosittain ja kausittain, osa on aivan uniikkeja ja räätälöity juuri sen hetken näyttelyitä tai käsityötrendejä silmällä pitäen. Vuonna 2018 museon näyttelyiden teema on käsityö taiteena ja sen kaikuja voi kuulla myös vuoden tapahtumissa, kuten taiteilijatapaamisissa 16.1. ja 17.3., jolloin annetaan **Memento -näyttelyn** taiteilijoille **Ulla Pohjolalle** ja **Kaija Poijulalle** tilaisuus avata taiteellista työskentelyään. Myös työpajoissa otetaan käsityöläiset ja käsityötä ja taidetta yhdistelevät tekijät etualalle: Ystävänäpäivän pajassa 14.2. tehdään huoneentauluja **korutaiteilija Melitina Balabinin** johdolla ja Low budget -pajassa 1.3. marssitetaan feministiset, **radikaalit pistot** näkyviin kuvataiteilija **Sirpa Variksen** ohjaamana. Myös tulevan Pehmeetä touhua -kesänäyttelyn yhteyteen rakennetaan omaa ohjelmaa, jossa annetaan hulvattomalle käsityöhulluttelulle vapaat kädet, eikä oteta itseä niin vakavasti. Kaikilla tapahtumilla halutaan yhtä aikaa nostaa perinnettä esiin ja silti pitää käsityö tuoreena ja hengittävänä.

Low budget -pajoissa pääsee kokeilemaan eri tekniikoita.

Vuosittain ja kausittain toistuvia tapahtumia on myös melkein jokaiselle kuukaudelle vuodessa. Kouluvuoden aikana, keväällä ja syksyllä, tarjoamme joka kuukauden ensimmäinen torstai mahdollisuuden kokeilla jotain uutta tekniikkaa tai materiaalia matalan kynnyksen Low budget -pajoissa. Pajoissa ohjaajina toimivat **Gradian** käsi- ja kotiteollisuusalan artesaaniopiskelijat. **Nuoret museoon -projektista** alkunsa saaneissa pajoissa pyritään antamaan kaikille mahdollisuus luoda käsillään jotain ja saada näin onnistumisen tunteita. Jokaisessa meissä asuu luovuus!

Pajoja suunnataan eri ikäisille. Niin lapsille, nuorille kuin aikuisillekin löytyy sopivaa tekemistä.

Vuosittain juhlistaan myös museon syntymäpäiviä kesäkuun 15. päivän tienoolla, kansallispuvun syntymäpäiviä elokuun alussa ja kansallispuvun juhlapäivää syys-lokakuussa sekä Käsityöläisten joulutori joulukuun toisena viikonloppuna. Taidon päivä huhtikuussa on ollut erityisen lähellä museon sydäntä nyt ja menneinä vuosina. Aiemmin Taidon päivänä julkistettiin Vuoden käsityöläinen, mutta nyt tästä tavasta on luovuttu. Tänä vuonna tilaa annetaan kirjailuille Taidon päivän työpajassa, jossa tartutaan kirjailuun, Taito-liiton valitsemaan vuoden käsityötekniikkaan. Kirjaillaan-pajassa 14.4. ohjaajana toimii Pistot-näyttelyyn 2018 valittu käsi- ja taideteollisuusopettaja **Elina Helminen**.

Museon tapahtumia järjestetään yhdessä monen eri yhteistyökumppanin kanssa ympäri Suomen. Tärkeinä kumppaneina tietenkin käsityöläiset ja käsityöalan opiskelijat sekä luonnollisesti **Taito-liitto**. Tämän tyyppinen verkostoituminen on luonnollinen jatke museon erityisalalle ja isossa roolissa myös museon muussa toiminnassa. Lisäksi monet museon tapahtumista linkittyvät Jyväskylän kaupungin isompiin tapahtumakokonaisuuksiin, kuten Valon kaupunkiin tai Joulunavaukseen. Yhteistyössä on tapahtumatuotannossakin voimaa.

Käsityöläisten joulutori vetää vuosittain tuhansia kävijöitä.

Teksti: S ari K oskinen

 1 henkilö tykkää
Tykkää

Luokka: Käsityö, Luokittelematon, Museopedagogiikka

KAIKKI IRTI MUSEOVIERAILUSTA

Kirjoitettu | 16.02.2018 | Kommentit poissa käytöstä

Useat museon kynnyksen yli astuneet ovat ehtineet jo kiertää kaikki vaihtuvat näyttelyt ennen kuin huomaavat, että Suomen käsityön museosta löytyy myös perusnäyttelyitä. Pohjakerroksen perusnäyttelyissä on perinteisiä ja moderneja naisten ja miesten käsitöitä sekä suomalaisia kansallispukuja kahdessa eri näyttelyssä – **Käsityössä elämän tuntu** ja **Komeasti juhlaan**. Museossa käsityön käsite on hyvin laaja ja näyttelyissä esitellään erilaisia käsityötekniikoita ja niiden taitajia ja myös taidekäsityötä.

Jos pelkkä vitriinien katselu, laatikoiden availu ja vuosisatojen käsitöiden ihailu tuntuu liian raskaalta kokonaisuudelta juuri nyt, voit napata mukaan museon infosta äänioppaan ja **astua tarinaan!** Kaikki äänioppaat kertovat teemallisen kokonaisuuden museon perusnäyttelyssä Käsityössä elämän tuntu. Ja jos oikein innostut, niin voit käydä vaikka jokaisen teemareitin läpi putkeen. Äänioppaat sisältyvät museokäyntiisi, vierailit museossa sitten museokortilla, pääsymaksulla tai ilmaiskävijänä.

Voit napata äänioppaan mukaasi joko museon infosta tai alakerran perusnäyttelystä.

Operaatio Punainen lanka, tai tuttavallisemmin **Päkäpassi**, on lapsille suunnattu tarinallinen tehtävärata, jossa selvitetään yhdessä museolammas Päkän kanssa missä villalankaa kasvaa. Parhaiten kierros sopii lukemaan oppineille alakoululaisille. Osa tehtävistä sopii kolmevuotiaille ja osa aikuisillekin. Takuuvarmaa on, että koko perhe nauttii museokäynnistään Päkän johdolla ja puuhastelua voi jatkaa myöhemmin museon **Avoimessa Pajassa**. Päkäpassin suorittaneille on luvassa jotain punaista, jonka voi lunastaa museon infosta.

Operaatio punaisessa langassa seurataan museolammas Päkän jälkiä.

Käsityöt yhdistetään usein vain naisiin, mutta äänioppaan **Kyllä äijätkin osaa** -polku vakuuttaa käsillä tekemisen olevan verissä miehilläkin. **Taitavia naisia** -teema avaa kuinka käsitöiden tekeminen, kuten kirjominen, vaatteiden teko ja jopa peseminen oli ennen oleellinen osa naiseutta ja kuinka käsitöiden kautta opittiin naisen elämästä. Nykyään naisen arvo ei onneksi ole enää käsityöosaamisesta kiinni, vaan käsityö toimii arjen rikastajana ja valittuna ammattina. **Kiertokulku** -ääniopas kertoo eri aikojen käsitöistä. Mitä tehtiin ja miksi, miten pula-aika vaikutti materiaaleihin ja mikä merkitys käsityöllä on teollisella ajalla.

Englanninkielinen **Shoemakers' Journey** joka tempaisee sinut matkustelemaan kengäntekijä Santeri Mäkisen matkaan 1900-luvun alussa. Varmasti mielenkiintoinen tarina myös muuta kieltä taitaville!

Teemallisia äänioppaita on suomen kielellä neljä,

joista yksi on suunnattu lapsille ja on sisältää myös tekemistä. Yksi ääniopas on tarjolla englanniksi.

Perusnäyttelyyn voi tutustua myös kuvasuunnistuksen avulla. Siinä kuvakorttien esittämiä esineitä etsitään näyttelystä ja pohditaan: mikä esine on, mitä sillä on tehty, mistä se on tehty ja onko se uusi vai vanha. Kuvakortit löytyvät perusnäyttelyn Aistitilan lokerikosta. **Aistitila** itsessään on jo pysähtymisen arvoinen paikka. Herkisty hetkeksi aistimaan kaikessa rauhassa kuunnellen, tunnustellen, maistaen, haistaen ja katsellen, miltä käsillä tekeminen tuntuu ja ota askel lähemmäs menneisyyden ihmistä. Mikä on kaunista, mikä rumaa, mikä tuoksuu hyvältä ja minkä jättäisit mielelläsi haistamatta toiste?

Ihan Jyväskylän ydinkeskustassa sijaitsevaan Suomen käsityön museoon on helppo tulla. Se on sopivan kokoinen ja siellä viihtyy koko perhe. Haukkaa kerralla koko museo tai pilko se parempiin suupaloihin, valinta on sinun. Museo on esteetön avustettuna ja avustaja pääsee aina maksutta museoon.

Tiesitkö että voit tutustua näyttelyiden trailereihin netissä? Museon **Youtube-** ja **Vimeo-**kanavilla julkaistaan pilkahduksia Suomen käsityön museon näyttelytarjonnasta, jota voit makustella näyttelyitä kotisohvalta käsin.

Teksti: S ariK oskinen

 1 henkilö tykkää

Tykkää

Luokka: Ajankohtaista, Kokoelmat, Konservointi, Luokittelematon, Museotyö, Vapaaehtoistyö
Tagit: konservointi > museokokoelmat > Vapaaehtoiset > Vapaaehtoistyö

MITÄ KUULUU MUSEOKUMPPANEILLE?

Kirjoitettu | 20.02.2018 | Kommentit poissa käytöstä

Innokkaita vapaaehtoisia on ilmoittautunut niin runsaasti, että pidämme taukoa uusien vapaaehtoisten rekrytoinnissa ja keskitymme löytämään jo nyt ilmoittautuneille Museokumppaneille sopivia tehtäviä.

Järjestimme alkuvuodesta kaksi museon vapaaehtoisten tutustumistilaisuutta, joissa vapaaehtoisilla oli mahdollisuus tutustua toisiinsa ja museon henkilökuntaan.

Museolaiset kertoivat vapaaehtoistoiminnan merkityksestä museossa, apukädet ovat tärkeitä monissa toiminnoissa. Kävimme läpi museo- ja vapaaehtoistoiminnan peruskäytänteitä kuten vapaaehtoisopimuksen kohdat ja merkitykset sekä vapaaehtoistoiminnasta heränneitä kysymyksiä. Vapaaehtoisten toimimista museossa helpottaa, kun kaikilla on samat pelisäännöt tiedossa.

Tilaisuuden tärkeintä antia oli kuulla Museokumppaneiden motiiveja siitä, mikä motivoi vapaaehtoistehtäviin juuri Suomen käsityön museoon sekä osallistaa vapaaehtoisia kehittämään museon toimintaa yhdessä museolaisten kanssa. Ryhmätöissä syntyneitä ideoita viemme eteenpäin hiljalleen.

Museon henkilökunnan näkökulmasta oli hienoa kuulla Museokumppaneiden motiiveja; Miksi Suomen käsityön museo valikoitui vapaaehtoistyön kohteeksi?

Sosiaaliset motiivit nousivat esille monilla; uusien ihmisten tapaaminen, verkostoituminen ja yhteisöllisyys, joka syntyy yhteisten asioiden äärellä koettiin tärkeiksi. Käsityö, historia ja ympäristömyötäisyys nousivat esille vapaaehtoisia liikkeellepanevinä voimana. Työskentely museon kulissien takana ja mahdollisuus päästä käsiksi museoesineisiin koettiin myös kiinnostavana mahdollisuutena.

Museo haluaa tukea ja osallistaa Museokumppaneita tarjoamalla tiloja vertaistoimintaan. Tutustumistilaisuuksissa esiin noussut idea Mukujen vertaisryhmästä toteutuu kun Museokumppanit kokoontuvat kerran kuukaudessa aiheenaan valitsemansa (Taitoliiton vuoden teema), kirjonta.

MITÄ MUKUT OVAT PÄÄSSEET JO TEKEMÄÄN?

Museokumppaneista lähtenyt idea, toimiminen keskusteluoppaana ja näyttelyvalvojina vaihtuvissa näyttelyissä on toteutunut tammikuun loppupuolelta saakka perjantaisin. Mukut ovat toimineet apukäsinä tapahtumissa, kuten avajaistarjoiluissa ja aulaoppaana yleisötilaisuuksissa. Konservointikeskuksessa museokumppanit ovat valmistaneet pitkäaikaissäilytyksen tukirakenteita päähineille ja vaatteille. Tekstiilien kokoelmakeskuksessa he ovat tehneet paikkakooditusta ja inventointia. Museokumppanit ovat aloittaneet käsikirjaston lahjoituskirjojen viennin kokoelmatietokantaan ja tekstiilinäytteiden digitoinnin. Yhteistyö on sujunut mainiosti.

Museokumppanit ovat olleet mukana paikkakoodittamassa museon säilytyksessä olevia

kokoelmaesineitä.

Erilaisia tehtävänkuvia kehitetään edelleen, jotta Museokumppaneiden arvokasta työpanosta, tietoa ja taitoa voidaan jouhevasti kysyä vahvistukseksi erilaisiin museon työnkuviin ja tehtäviin.

Pääosin vapaaehtoiset ovat käyttäneet museon toimintaan kahdesta kolmeen tuntia viikossa tai joka toisena viikkona. Vapaaehtoistoimintaan käytettävän ajan määrä on Museokumppanin omasta kiinnostuksesta riippuvaista ja sovittavissa museon resurssien mukaisesti.

Projekti saa rahoituksensa Museoviraston innovatiivisten hankkeiden avustuksista.

Teksti: Janna Peltola, vapaaehtoistoiminnan koordinaattori

2 henkilöä tykkää

Tykkää

Luokka: Ajankohtaista, Kansallispuvut, Käsityö, Kokoelmat, Konservointi, Museotyö, Vapaaehtoistyö

PEHMEETÄ TOUHUA!

Kirjoitettu | 26.02.2018 | Kommentit poissa käytöstä

Huhtikuun lopussa Suomen käsityön museon valloittaa villi ja rajoja rikkova, pohjoismaisen outsider-käsityötaiteen näyttely, joka esittelee taideyleisölle käsityöperustaisia taiteen tekemisen tapoja ja uusia tekijäryhmiä. Näyttelykokonaisuuden kuraattoriparina toimivat **K.H.Renlundin museon** ITE-amanuenssi **Elina Vuorimies** ja tutkija-kuraattori **Minna Haveri**, jotka seuraavassa valottavat näyttelyn taustoja.

Tanskalaisen Bifrostin taidekoulun taiteilijakaartiin kuuluva Kenneth Rasmussen virkaa massiivisineuleteosta näyttelyyn.
Kuva: Minna Haveri

KUN KÄSITYÖ EI PYSY KUOSISSAAN

Pohjoismaissa on valtavasti käsityöosaamista, niin kovien kuin pehmeidenkin materiaalien parissa. Olemme kaikki tämän kätevyuden kulttuurin perillisiä. Käsityö yhdistetään kuitenkin useammin hyötytuotteiden valmistukseen kuin taiteelliseen ilmaisuun. Käsityötä sitoo ja ohjaa pitkä ja vahva traditio eli yhteisesti ja yhteisesti hyväksytty ja ylläpidetty käsitys siitä, miten ja mihin käsityötekniikoita tulisi käyttää.

Meitä *Pehmeetä touhua* -näyttelyn kuraattoreina kiehtoo eniten sellainen ilmaisu, joka rikkoo rajoja ja yllättää katsojansa. Toimimme molemmat vaihtoehto- ja marginaalitaiteen parissa, niin sanotulla outsider-taidekentällä. Outsider-taide on väljä, kansainvälinen kattokäsite, jolla viitataan itseoppineiden taiteilijoiden nykykansantaitteeseen eli Suomessa ITE-taitteeseen, erityistaidetoimintaan ja mielenterveyskuntoutujien taitteeseen. Kaikissa näissä outsider-taiteen valtavirroissa on käsityö voimakkaasti läsnä.

Punaisena lankana *Pehmeetä touhua* -näyttelyn teosvalinnoissamme on näyttää mitä tapahtuu, kun ilmaisu ei pysy lapasessa ja käsityö kuosissaan vaan villiintyy tekniikoiden ja materiaalien ilotteluksi. Itseilmaisun rinnalla

kunnioitamme kuitenkin sitä tinkimätöntä taitoa ja utteruutta, jota hitaat ja työlääät käsityötekniikat tekijältään vaativat. Tekniikat näyttelyssä ulottuvat puuveistosta, keramiikkaan ja tekstiilikäsityöhön. Kokonaisuutena näyttely edustaa nimensä mukaisesti ”pehmeetä touhua” eli on hyvällä tavalla hullua, heittäytyvää ja korkealle kurottavaa. Sama reippaan ennakkoluuloton asenne on ohjenuoramme myös kuratoitityössä.

Kenneth Rasmussen kuraattorien Elina Vuorimiehen ja Minna Haverin kanssa.

NORDIC OUTSIDER CRAFT -HANKE

Suomen käsityön museossa huhtikuun lopussa avautuva *Pehmeetä touhua* -näyttely on laajemman, pohjoismaista outsider-käsityötä esittelevän hankkeemme ensimmäinen ja samalla päänäyttely. Jyväskylän jälkeen näyttely lähtee pienempänä kuratoituna kokonaisuutena kiertämään kaikki pohjoismaat, päättyen lopuksi ITE-museoon Kokkolaan.

Hankkeemme perustuu vahvaan pohjoismaiseen kumppanuusverkostoon. Hanketta ja näyttelykiertuetta hallinnoi K.H. Renlundin museo Kokkolassa. Suomen käsityön museon lisäksi muita pääyhteistyökumppaneita ovat norjalainen Trastad-kokoelma Borkenesissa, tanskalainen Bifrostin taidekoulu ja -studio Randersissa, ruotsalainen Inuti-säätiö Tukholmassa sekä islantilainen Safnasafnið-museo Akureyrissa. Lisäksi edunvalvoja ja verkostotoimija Kettuki tarjoaa hankkeelle asiantuntemustaan erityistaidetoiminnan kysymyksissä.

Hankkeen kansainvälinen ulottuvuus on tarjonnut meille kuraattoriparina mahdollisuuden paitsi matkailla huikeissa maisemissa myös tutustua lukuisiin upeisiin taiteilijoihin ja korkeatasoisiin toimipaikkoihin Suomen lisäksi myös muissa pohjoismaissa. Kerta toisensa jälkeen olemme saaneet yllättyä siitä, mihin käsityöilmaisu ennakkoluulottomissa käsissä venyy. Myös tarjonnan runsaus on ylittänyt odotuksemme. Etsinnän sijasta roolimme kuraattoreina onkin rajata eteemme avautuneesta luovuuden kirjosta kiinnostava otos pohjoismaisen taideyleisön ihasteltavaksi. Viimeiset valinnat ovat nyt käsillä. Huhtikuun lopussa sitten nähdään, kuinka olemme onnistuneet.

Erla Björk Sigmundsdóttir ja Minna Haveri
keskustelevat teosvalinnoista.

Islantilaisen Erla Björk Sigmundsdóttirin taidenuket
Safnasafnið-museon kokoelmasta.

Islantilaisen Ragnar Hermanssonin ilmeikkäitä
puuveistoksia Safnasafnið-museon kokoelmasta.

HANKKEITA EI SYNNY ILMAN RAHOITUSTA:

Nordic outsider craft -hankkeemme on saatettu alulle Pohjoismaisen kulttuurirahaston OPSTART-tuen avulla, minkä jälkeen sitä on tuettu rahaston HANDMADE-teeman puitteissa.

Kuraattorivierailuja varten olemme saaneet avustukset Suomalais-norjalaiselta kulttuurirahastolta ja Pohjoismaiselta Kulttuuripisteeltä. Suomen Kulttuurirahaston Uudenmaan rahasto on puolestaan tukenut näyttelyyn kuratoitavan, Kellokosken prinsessa **Anna Lappalaisen** taidekirjontoja esittelevän kokonaisuuden tuotantoa. Lämmin kiitos näille työtämme tukeneille tahoille!

Teksti: M inna H averij a E lina V uorimies

8 henkilöä tykkää

Tykkää

Luokka: Ajankohtaista, kansainvälinen, Käsityö, Näyttelyt, Vaihtuvat näyttelyt

Tagit: näyttelyn rakentaminen > Näyttelyt

MUSEOKAUPPA ON SUOMALAISEN KÄSITYÖN TAIVAS

Kirjoitettu | 12.03.2018 | Kommentit poissa käytöstä

MUSEOKAUPAN TOIMINTA-AJATUS

Suomen käsityön museon museokaupan päämääränä on edistää suomalaisen käsityöläisyyden tunnettavuutta ja tarjota museovieraille mahdollisuus laajentaa museovierailukokemusta. Museokaupan valikoimassa on käsitöistä ja käsityöalasta kiinnostuneille kattava ja laadukas tuotevalikoima muun muassa kirjojen ja erilaisten käsitöiden muodossa. Valikoima täydentää museovierailukokemusta sekä toimii suomalaisen käsityön lahjatavaraliikkeenä Jyväskylän keskustassa. Museokauppaan on helppo piipahtaa muiden ostosten lomassa Kauppakadulta.

Museokaupan korttivalikoima päivittyy sesongeittain.

AMMATTILAISKÄSITYÖLÄISTEN KAUPPA

Suomen käsityön museon museokaupan tavoitteena on tarjota pääosin ammattimaisesti tehtyjä käsityötuotteita. Ammattikäsitöläisyyden toteamisen apuna käytämme muun muassa y-tunnusta ja vakiintunutta yritystoimintaa (esim. verkkokauppa, jälleenmyyjät, oma liike). Pitkäkestoisiin uusiin myyntijaksoihin on hyväksytty vain ammattikäsitöläisiä vuodesta 2013 lähtien. Tällä toiminnalla Suomen käsityön museon museokauppa haluaa tukea suomalaista, ammattimaista käsityörittäjyyttä.

Käsityön kentällä on kuitenkin tärkeä nostaa esiin myös siipiään kokeilevia nuoria tai aloittavia käsityöläisiä. Täten museokaupassa myydään myös aloittavien käsityöläisten tuotteita lyhytkestoisia jaksoja. Lisäksi näyttelyihin ja sesonkeihin liittyviin myyntijaksoihin voidaan tehdä poikkeuksia ammattikäsitöläisyyden vaatimuksesta.

Kaupan myyntipalkkio on yleensä 40 % tuotteen verollisesta ulosmyyntihinnasta. Poikkeuksellisten tuotteiden kohdalla, kuten museon oma tuotanto, taide, kortit, kirjat, näyttely-yhteistyö tai sesonki, myyntipalkkio voi olla pienempi tai suurempi. Museokauppa toimii tuotteiden toimittajien kanssa pääsääntöisesti myyntitilin muodossa.

Osa tuotteista ostetaan jälleenmyyntiin tuottajalta. Ja entäs ne tulot sitten, provisio. Museokaupan tulot käytetään museon toiminnan hyväksi. Museokaupan tuloilla ostamme esimerkiksi lisää tuotteita jälleenmyyntiin ja paketoititarvikkeita, koulutamme itseämme tai ostamme esimerkiksi Marianne-karkkeja perusnäyttelyyn asiakkaiden iloksi. Asiakas tukee niin museon toimintaa kuin suomalaista käsityörittäjyyttä ostamalla tuotteita museokaupasta.

Museokauppaan on helppo astella suoraan Kävelykadulta.

SESONKIAJATTELUA

Museokauppa toimii kaupan alan sesonkien mukaan. Huomioimme tuotevalikoimassa muun muassa ystävänpäivän, pääsiäisen, äitienpäivän, kesän, isänpäivän ja etenkin joulun. Nyt pääsiäisen aikana museokaupassa on tarjolla erilaisia pääsiäismunia ja keväisiä värejä kotiin, ja pakkaamme pikkuhiljaa heijastimia ja poromokkarukkasia alahyllylle. Kesäisin ulkomaiset turistit haluavat ostaa jotain suomalaista, joten pidämme sillä silmällä valikoimissamme esimerkiksi eläinaiheisia magneetteja ja Greetings from Finland -postikortteja.

Hae pääsiäiseen väriä meiltä!

Jo kesäkuussa aloitamme valmistautumisen kaupan alan tärkeimpään sesonkiin – joulun. Joulun aikaan museokauppa on pullollaan perinteisistä materiaaleista valmistettuja koristeita. Villaa, olkea ja kaislaa ja hieman lasia ja helmiä tuomassa kimallusta. Olemme hakeneet viimeisen kolmen vuoden aikana käsityöläisiä museokaupan joulusezonkitoimittajiksi. Tämä etsintäkuulutus on osoittautunut hyväksi tavaksi saada uusia tuotteita valikoimiimme, sillä emme kerkeä kaikkiin Suomen käsityötapahelmiin paikan päälle etsimään uusia tuotteita. Etsintäkuuluttamalla olemme löytäneet valikoimiimme niin joulukoristeita kuin lahjaideoita kuusen alle. Myös monet syntymäpäivä- ja valmistujaislahjat on ostettu museokaupasta. Lahjaksi paketoimme esimerkiksi hopea- tai nahkakoruja tai tuliaislahjoja kotiin ja ulkomaille. Valikoimistamme löytyy ympärivuoden lahjaideoita ja onnittelukortteja monen ikäisille. Tosin miehille on vaikea löytää käsintehtyjä lahjatuotteita. Vinkkaa toki jos sinä itse tai kaverisi tekee hienoja suomalaisia käsintehtyjä lahjatuotteita. Niin naisille kuin miehille.

Museokaupan valikoima kattaa niin kodintekstiilit, sisustustarvikkeet kuin saippuatkin.

OTA YHTEYTTÄ!

Tarjota tuotteitasi myyntiin tai ehdota tuotetäydennyksiä!

Museokauppavastaava

Laura Järvinen

[craftmuseum.info\(at\)jkl.fi](mailto:craftmuseum.info(at)jkl.fi)

014 266 4370

Be the first to like.

Tykkää

Luokka: Ajankohtaista, Käsityö

MEMENTO – HEIJASTUKSIA MUISTIN PEILISSÄ

Kirjoitettu | 16.03.2018 | Kommentit poissa käytöstä

Miten tämä kaupunki onkaan vuosien mittaan muuttunut. Seison Jyväskylän ydinkeskustassa Kauppakadulla, Suomen käsityön museon julkisivu, pääovi ja isot ikkunat katsovat suoraan vilkkaalle kävelykadulle. Kun opiskelin tässä kaupungissa 1980-90 -lukujen taitteessa, tällä samalla kadulla jyristivät henkilöautot sekä paikallisliikenteen bussit ja näissä näytetikkunoissa poseerasivat Tammivuoren vaateliikkeen muotinuoret.

Opiskelijalla ei Tammivuoreen juuri ollut asiaa, sen koommin tyylin kuin kukkaron puolesta. Sittenkin pääovesta on kuitenkin tullut kuljettua useasti niiden vajaan parinkymmenen vuoden aikana, jona Suomen käsityön museo on toiminut tällä paikalla. Alun perin arkkitehti **Olavi Kivimaa** suunnitteli tilat 1950-luvulla pankkitoimintaa varten. Mietin että museolle on kunniaksi, kun se toimii rakennuksessa, jonka historiassa on monia kerroksia ja tartun oranssilla neuleella päällystettyyn pääoven kahvaan.

Suomen käsityön museo on hyvin saavutettavissa. Se sijaitsee Jyväskylän ydinkeskustassa, kävelykadun varrella.

Olen menossa tutustumaan Suomen käsityön museossa esillä olevaan *Memento*-näyttelyyn. Kahden kuvataiteilijan, **Kaija Poijulan** ja **Ulla Pohjolan** teoksia esittelevän näyttelyn nimi viittaa muistoon ja muistamiseen. Ensimmäisenä näyttelyvierasta onkin vastassa museon toisen kerroksen tasanteella Kaija Poijulan vaikuttava *Memento*-teos: karrelle palaneet kangaspuut, ikkunankarmi ja vyyhdinpuut.

Musta palanut puu vie ajatukset koulussa opittuun siitä, miten luonnossa aine kiertää, mutta energia virtaa. Kangaspuiden hiiltynyt puuaines on matkalla hiilen kiertokulussa, mutta millaista energiaa palaneiden kangaspuiden läpi on virrannut? Millaiseen tupaan päivänvalo on langennut pieniruutuisesta ikkunasta?

Kuvittelen kutomiseen liittyviä monia työvaiheita, työn ääniä, sukkulan suihkinaa ja luhan pauketta, tukille vähin erin nitisten kiertyvää valmista mattoa. Muistan sen iloisen naisenergian, jolla mattokangasta rakennettiin oman suvun voimin, äiti, täti, siskot, serkku ja minä. Nämä kangaspuut, ikkuna ja vyyhdinpuu ovat tehneet tehtävänsä. Esineet ovat hiljaa, mutta samalla ne puhuvat katsojalle sysimustalla olemuksellaan 'memento mori', muista kuolevaisuutesi.

Vanhoista kangaspuista on syntynyt hiillostamalla Memento-teos. Taiteilija Kaija Poijula.

Samasta aiheesta muistuttavat linnun kallojen päälle asetellut pienet kilikellot ja fortuna-pelilaudan suojissa olevat voikukan haituvapallot. Haituvapallot herättävät välittömästi halun puhaltaa. Ne ovat kuitenkin lasin alla, eivätkä värähdäkään. Kuolleet voikukat kantavat mukanaan elämää, tarvittaisiin vain tuuli, niin siemenet voisivat kulkeutua pitkänkin matkan päähän uusiin kasvupaikkoihin. Kaija Poijulan teoksissa on hienovaraisia yksityiskohtia, jotka saattavat ensikatsomalta jäädä huomaamatta. Vasta tarkempi tarkastelu tuo esiin esimerkiksi pienikokoiset hiihtäjähahmot kallon päällä.

Myös Ulla Pohjolan teoksissa on piilottelevia hahmoja. Pienikokoisissa *Kätketty*-sarjan teoksissa hahmot kurkistavat kirjottujen kerrosten alta. Ulla Pohjolan teosten materiaalit ja aiheet liittyvät luontoon; eläin-, kasvi- ja kivikunta ovat edustettuina. Taiteilijan käsittelyssä kierrätetyt, uusiksi muokatut esineet ja eri tavoin yhdistellyt materiaalit ovat saaneet uusia merkityksiä. Harvoin olen esimerkiksi tullut pohtineeksi kivien sielunelämää, mutta Kivipäiväkirja-teoksessa erilaiset kivet tuntuvat tilittävän tuntojaan ja esittäytyvän erilaisina persoonina.

Lintuaiheiset teokset, joissa on hyödynnetty vanhoja peilejä ja luonnonmateriaaleja, kuten pihlajanmarjoja, käpyjä ja lahnansuomuja, ovat jotenkin unenomaisia. Ne tuovat mieleen myös eri lintulajeihin liittyvät myyttiset uskomukset. Itse häilyn peilissä taustalla ja mietin, miten unet ja muistot ovat kuin heijastuksia muistin peilissä.

Närhi, vanha peili ja pihlajanmarjat muodostavat yhdessä unenomaisen tunnelman. Ne muistuttavat myös erilaisista lintuihin liitetyistä enteistä ja kansanuskomuksista.

Memento-näyttely herättelee pohtimaan, miten taiteilija varustaa teoksen omilla ajatuksillaan, muistoillaan ja viesteillään. Lopulta taideteos syntyy kuitenkin vasta silloin, kun katsoja vastaanottaa teoksen ja siihen ladatut merkitykset peilaamalla niitä omaan historiaansa, kokemuksiinsa ja muistoihinsa. Toisin sanoen silloin, kun katsoja tekee teoksesta oman tulkintansa, joka on meistä jokaisen kohdalla omanlaisensa.

Tule sinäkin tekemään oma tulkintasi. *Memento*-näyttely on esillä Suomen käsityön museossa 15.4.2018 asti.

Tekstijaku vatL iisaH orppila-Jämsä, yks iS uomenkäs ityönmu seonmu seokumppaneistae liM ukuista.

 4 henkilöä tykkää

Tykkää

Luokka: Luokittelematon

OPASTETTU SUKELLUS MUSEON TARINOIHIN

Kirjoitettu | 09.04.2018 | Kommentit poissa käytöstä

Tuletko museovierailulle Suomen käsityön museoon osana ryhmää? Tai pitäisikö sinun keksiä tekemistä pikkuporukalle? Siinä tapauksessa tilattava opastus voisi olla juuri sopiva ratkaisu. Ammattitaitoisen oppaan johdolla matka näyttelyn teemaan antaa kävijälle enemmän ja kuulet useita tarinoita aikojen takaa tai hauskoja yksityiskohtia teoksista tai tekijöistä.

Lapsetkin innostuvat, kun teoksista ja käsityön taustoista kerrotaan enemmän. Kuva: Hanne Manelius

Etukäteen tilattavat opastukset pyritään järjestämään juuri teille sopivaan aikaan ja opastuksen sisällön räätälöimme ryhmällemme sopivaksi. Huomioimme niin lapset, erityisryhmät kuin erilaiset kiinnostuksen kohteet ja teemat ryhmässänne. Yleensä opastukseen varataan tunti aikaa, jonka jälkeen siihen voidaan yhdistää muita tilattavia palveluita, kuten vaikka työpajassa askartelua.

Opastuksia voidaan rakentaa eri teemojen ympärille. Joskus parhaan kokemuksen saa yhdistämällä vaikka teemallisen opastuksen perusnäyttelystä ja pienen pajan.

Yleisopastuksessa tutustutaan museon ja kansallispukukeskuksen perusnäyttelyihin sekä vaihtuviin näyttelyihin. Tässä opastuksessa saat hyvän yleiskuvan museosta ja erilaisista näyttelyistä sekä käsityön laajuudesta käsitteenä.

Perusnäyttelyopastuksessa tutustutaan museon kolmeen perusnäyttelyyn: *Aikamatka käsityöhön*, *Käsityössäe lämäntu ntu* ja *Komeastij uhlaan*. Tiiviillä paketilla rakennetaan vahva kuva käsityöstä osana suomalaista kulttuuriperintöä ja haistellaan, miten käsityö paistaa nykypäivänäkin tärkeänä osana eloa.

Kansallispukuopastuksessa tutustutaan asiantuntijan johdolla *Komeastij uhlaan* -perusnäyttelyyn, pieneen vaihtuvaan näyttelyyn Kujalla sekä kansallispukukeskuksen toimintaan. Tämä paketti on jokaisen kansallispuvuista kiinnostuneen unelma! Saat kerralla erinomaisen pohjan kansallispukutuntemuksellesi ja takuulla tiedät, mistä lisätietoa on jatkossa saatavilla.

Vaihtuvan näyttelyn opastuksessa tutustumme tietenkin museon kulloiseenkin vaihtuvaan näyttelyyn. Päänäyttelyn lisäksi museossa on pienempiä vaihtuvia näyttelyitä Kujalla, Aulagalleriassa, Ikkunagalleriassa ja Näytönpaikassa. Esimerkiksi nyt kesällä ja syksyllä esillä olevasta *Pehmeetäto uhua* -näyttelystä saa takuulla enemmän irti oppaan avulla!

Koululais- ja opiskelijaopastuksen räätälöimme toiveiden mukaan. Voimme sopeuttaa opastuksen sisällön oppitunnin tai opintokokonaisuuden teeman mukaiseksi. Räätälöitävien opastusten sisällöistä kannattaa sopia hyvissä ajoin museolehtorin kanssa. Koululais- ja opiskelijaopastuksen hinta on puolet normaalista hinnasta.

Perusnäyttelyyn tutustutaan myös Kulttuurikompassin 2. luokkalaisten vierailujen aikana.

Räätälöidyssä opastuksessa keskitymme syvemmin johonkin tiettyyn teemaan, oli se sitten naisten käsityöt, koulukässä, värjääminen tai vaikka alusvaatteet! Teemallisista opastuksista saat kokonaisvaltaisen kuvan yhdestä käsityön osa-alueesta ja sen linkittymisestä suomalaiseen kulttuuriin. Käsityö on meille kaikille tuttua arjessa ainakin jossain muodossaan, joten valmistaudu nostalgiseen tunnelmaan ja muistojen esiinnousuun.

Opastukseen mahtuu korkeintaan 25 henkilöä. Sitä suuremmat ryhmät suosittelemme jakamaan kahteen, kullekin oma opas johdattamaan museon salaisuuksien äärelle. Museossa on paljon nähtävää, eikä kaikkea saa mitenkään sisällytettyä yhteen tunnin opastukseen, joten opastuksen jälkeen kannattaa varata aikaa myös omatoimiseen tutustumiseen museoon.

Opastuksen jälkeen teoksiin voi palata vielä uudemman kerran.

Ota yhteyttä, niin voimme suunnitella yhdessä sellaisen museokäynnin, joka sopii parhaiten juuri teidän ryhmällemme! Opastustiedustelu: www.lyyti.in/Opastustiedustelu

Palveluhinnastosta löydät aina ajankohtaiset hintatiedot opastuksille ja muille tilattaville palveluille. www.craftmuseum.fi/palveluhinnasto.htm

Teksti: S ariK oskinen

Be the first to like.

Tykkää

Luokka: Luokittelematon

MITEN UUDET KANSALLISPUVUT SYNTYVÄT?

Kirjoitettu | 20.04.2018 | Kommentit poissa käytöstä

Miten kansallispuvukujaa kootaan? Miten ne syntyvät?

Mitä ovat kansallispuvutarkistukset?

Näitä kysymyksiä kysellään usein [Kansallispuvukeskukselta](#). Tänä päivänä erilaisia kansallispuvumalleja on koottuna yli 200 maamme suomenkieliselle alueelle ja lähes saman verran ruotsinkieliselle alueelle. Niinpä kansallispuvun hankkimista suunnittelevalle löytyy runsaasti mallivaihtoehtoja.

MIKÄ KANSALLISPUKU?

Kansallispuvut ovat uusintoja talonpoikaisväestön käyttämistä juhlapuvuista. Pukumallit perustuvat tutkittuun ja dokumentoituun aineistoon. Kansallispuvun vaatekappaleiden esikuvat eli alkuperäiset 1700–1800 -luvulla käytössä olleet tekstiilit löytyvät museoidemme kokoelmista. Mittavin kokoelma alkuperäistä kansanpukuaineistoa on talletettuna Kansallismuseon kokoelmiin. Lisäksi aineistoja löytyy maakuntamuseoiden ja eri paikallismuseoiden kokoelmista.

Kansallispuvumalleja on koottu jo reilun 100 vuoden ajan. Ensimmäiset pukumallit julkaisi Valtion historiallis-kansatieteellisen museon intendentti Theodor Schvindt vuonna 1898. Tämän jälkeen muut tutkijat ovat koonneet lisää kansallispuvumalleja. Vuonna 1979 perustettu Suomen kansallispuvuneuvosto aloitti uuden kauden kansallispuvututkimuksessa. Perustettiin kansallispuvuraati vastaamaan uusien ja tarkistettujen pukujen pukuhistoriallisesta aitoudesta.

Schvindtin julkaisema Viipurin pitäjän kansallispuvun malli.

UUDEN KANSALLISPUKUMALLIN SYNTYMÄ

Kun jollakin paikkakunnalla herää halu ja tarve saada koottua alueelle **uusi kansallispuvumalli**, tehdään asiasta kirjallinen pyyntö Suomen käsityön museolle/Suomen kansallispuvukeskukselle. Pyyntöön tekijäksi

tarvitaan taustayhteisö, joka ottaa vastuun prosessin kustannuksista sekä huolehtii puvun jatkohoidosta eli mahdollistaa puvun saatavuuden.

Aluksi selvitetään mahdollinen puvun esikuva-aineisto ja jos sitä löytyy riittävästi, Kansallispukuraati päättää pukumallin kokoamisen aloittamisesta. Raati nimeää puvulle asiantuntijan, joka laatii puvulle kokonaissuunnitelman. Kokonaissuunnitelmaan kirjataan kaikki puvun osat sekä nimetään niiden esikuvat. Kun kokonaissuunnitelma on hyväksytty, päästään mallipukujen toteutusvaiheeseen. Kansallispukukeskus huolehtii esikuvavaatekappaleiden tutkimisesta ja dokumentoinnista. Puvusta teetetään kansallispukujen valmistukseen erikoistuneilla valmistajilla kaksi mallipukua, selkeät vaatekappalekohtaiset työohjeet sekä eri kokoihin sarjotut kaavasarjat. Kansallispukuraati hyväksyy mallipuvun, jonka jälkeen se voidaan julkistaa. Lopuksi puvulle etsitään myyjätaho, joka huolehtii puvun materiaalien, ohjeiden ja kaavojen saatavuudesta. Kansallispukukonsultti hoitaa ja koordinoi pukuprosessin etenemistä käytännössä.

Ensimmäinen mallipuku, A-puku, talletetaan Kansallispukukeskuksen mallipukukokoelmaan. Toinen puku, B-puku, jää tilaajayhteisölle tiedotus- ja markkinointitarkoituksiin.

Kansallispukukonsultti Taina Kangas esittelee uuden Johanneksen kansallispuvun puvunosia.

Johanneksen naisen kansallispuku on uusin valmistunut kansallispukumalli.

KANSALLISPUVUN TARKISTAMINEN

Kansallispuvutarkistuksia tehdään jo aiemmin kootuille kansallispukumalleille. Pukutarkistuksessa puku palautetaan vastaamaan mahdollisimman tarkasti esikuva-aineistoaan. Näkyvimvät muutokset koskevat erityisesti materiaaleja, värimaailmaa, kaavoituksia ja ompelurakenteita. Samalla pukua voidaan täydentää esim. päähineiden ja päällysvaatteiden osalta. Puvulle laaditaan yksityiskohtaiset työohjeet ja eri kokoihin sarjotut kaavat.

Pukutarkistusprosessi noudattelee muutoin pääpiirteissään uuden pukumallin kokoamista.

Teksti: Taina Kangas, kansallispukukonsultti, Suomen kansallispukukeskus

6 henkilöä tykkää

Tykkää

Luokka: Luokittelematon

VOIMISTELEVA KEKKONEN JA JÄTTIKANGASPALLO – PEHMEETÄ TOUHUA!

Kirjoitettu | 14.05.2018 | Kommentit poissa käytöstä

Luovuus ja itseilmaisun vapaus kukoistavat Suomen käsityön museon vuoden 2018 päänäyttelyssä *Pehmeetä touhua – N ordico utsidercr aft*, esimerkiksi tähän tapaan:

Kenneth Rasmunssen virkkaa lähikaupan muovipussit värikkääksi metsäksi. Taiteilijan omakuva on virkattu monikälinen hahmo, jonka ahkerat kädet kurrottuvat ylöspäin.

Matti Rauhaniemi antaa ajatuksille muodon vääntämällä ne rautalanka-aforismeiksi vaikka näin: 'Ole oma itsesi. Ole monsteri. Ole optimisti'

Seppo Laatonen on veistänyt puusta Jorma Uotisen ja Aira Samulinin tanssin pyörteissä. Lisäksi saman taiteilijan veistämät Kauniiden ja rohkeiden Taylor ja Ridge tuntuvat hakevan katsekontaktia toisiinsa näyttelytilan yli.

Pehmeetäto uhua esittelee käsityöperustaista taidetta. Outsider-taide viittaa taiteen marginaaleihin, kuten ITE-taiteilijoihin ja erityistä tukea tarvitseviin taiteilijoihin. Näyttelyssä on mukana 37 taiteilijan töitä viidestä eri Pohjoismaasta. Näyttelyn kuraattoreina toimineet taiteen tutkija **Minna Haveri** ja ITE-amanuenssi **Elina Vuorimies** kertovat, että *Pehmeetäto uhua* viittaa intohimoon, joka näyttelyn taiteilijoilla on tekemiseensä. Heidän työskentelytapansa eivät välttämättä ole kaikkein tutuimmasta päästä, voisikin sanoa, että homma on lähtenyt hyvällä tavalla hieman lapasesta. *Pehmeetäto uhua* -nimi viittaa myös siihen, että kysymyksessä on käsityöperusteinen taide. Lisäksi näyttely haluaa muistuttaa katsojiaan pehmeistä arvoista – taide kuuluu kaikille!

Näyttely esittelee laajan skaalan erilaisia käsityötekniikoita, rohkeita ideoita ja niiden luovia toteutuksia. Jos haluaisi nimetä jonkin teoksia yhdistävän tekijän, se voisi olla monimuotoisuus tai käsityöperustaisen taiteen ideoiden, materiaalien ja tekniikoiden kirjo. Wikisanakirjan mukaan *kirjo* tarkoittaa mm. ilmenemismuotoja, moninaisuutta, vaihtelevuutta, moniväristä, kirjavaa. Pehmeetä touhua -näyttelyssä kaikki edellä mainitut kirjon määritelmät täyttyvät.

Myös *kirjonta* pohjautuu sanaan kirjo. Monissa teoksissa on käytetty kirjontatekniikkaa. **Mirjami Raution** värikkäissä kirjontatöissä innoittajina ovat olleet pohjoinen Lapin luonto ruskaretkineen ja toisaalta aurinkoinen Tunisia, jonne tehdyiltä matkoilta taiteilija on tuonut tuliaisina hehkuvan värisiä villasilkkilankoja.

Magnus Östling on puolestaan tehnyt 60 kanavatyön sarjan, jotka esittävät Ruotsin eri paikkakuntia. Pikkutarkkoihin postikorttia muistuttaviin kanavatöihin on poimittu usein jokin paikkakunnan maamerkki tai asia, josta se on tunnettu, esimerkkinä vaikka Saab -tehtaastaan tunnettu Trollhättan. Teokseen liittyy myös video, jossa Magnus kertoo postikorttisarjastaan. Lisää kanavatyöpostikortteja on luvassa.

Mirjami Raution kirjontatöissä kukkii Lapin luonto Tunisiasta tuotujen villasilkkilankojen väreissä.

Magnus Östlingin kanavatyö-sarjan Gävle. Kaupunki on tunnettu kovaonnisesta olkipukistaan.

Kun kyseessä on Pohjoismaista käsityötaidetta esittelevä näyttely, luonnollisesti myös puu materiaalina ja puunveistotekniikka näkyy monissa teoksissa. **Lauri Mäkäräisen** voimistelevat presidentit Kekkonen ja Halonen on vuoltu kekseliäästi puun luontaisia muotoja hyödyntäen. Islantilainen **Ragnar Hermannsson** on niin ikään veistänyt puu-ukkoja ja -akkoja. Ragnarin luomat hahmot on viimeistelty maalaamalla niille yksilölliset piirteet kirkkailla väreillä.

Monet Pehmeetä touhua – Nordic Outsider Craft -näyttelyn teoksista herättävät halun tunnustella teosten materiaaleja ja tutkia tarkemmin miten ne on tehty. Jos näyttelyesineisiin saisi koskea, niin haluaisin halata **Eivor Bennetin** sympaattista jättikangaspalloa. Pallo kätkee sisäänsä paljon erilaista tekstiilimateriaalia, kangastilkkuja, lankaa ja neuletta ja samalla myös paljon käsityötä. Pallon työstäminen on alkanut kenties pienestä lankakerästä, kunnes se on kasvanut ja muotoutunut tekijänsä käsissä lopulliseen muotoonsa. Se on kirjava kangasmuna, kaikkien tilkkujen äiti. Pehmeetä touhua -näyttely jättää kävijälle pitkäksi aikaa hyvän mielen.

Eivor Bennetin suuri kankaasta, neuleesta ja langasta koostuva pallo painaa lähemmäs 50 kiloa.

Pehmeätä touhua – Nordic Outsider Craft esillä Suomen käsityön museossa 2.12.2018 asti.

Tekstijaku vatL iisaH orppila-Jämsä, yks iS uomenkäs ityönmu seonmu seokumppaneistae liM ukuista.

 1 henkilö tykkää

Tykkää

Luokka: kansainvälinen, Käsityö, Näyttelyt, Vaihtuvat näyttelyt, Vapaaehtoistyö

Tagit: itetaide > outside-taide > pohjoismaat > Suomen käsityön museo

KÄY KÄSIKSI KÄSITYÖHÖN MUSEON TILATTAVISSA TYÖPAJOISSA

Kirjoitettu | 22.05.2018 | Kommentit poissa käytöstä

Joskus iskee pakottava tarve tehdä käsillään jotain muutakin kuin näpytellä kännykkää tai tietokoneen näppistä. Suomen käsityön museon tilattavissa työpajoissa on oiva mahdollisuus päästä luomaan. Omalla tutulla porukalla uuttakin on kivempi kokeilla ja käsityöjuttujen tekeminen on hauskaa!

Museo järjestää tilauksesta työpajoja, joissa uudesta on helppo innostua ja kokeilla osaavan ohjaajan opastuksella. Museo tarjoaa niin valmiita työpajapaketteja kuin räätälöitäviä kokonaisuuksiakin.

Porukkapajassa tärkeintä on ystävien kanssa viihtyminen.. Ohessa pääseekin sitten kokeilemaan käsillä tekemistä. Kuva: Hanne Manelius.

Porukkapajassa voit ottaa vaikka kuplivan polttaristartin tai viettää ainulaatuiset synttärit aikuisporukalla. Porukkapajassa kierretään ensin perusnäyttelyssä menneitä ihmettelemässä ja aikahypyn jälkeen askarrellaan pajassa. Kerää vaikka naisporukasi yhteen ja vietä unohtumaton hengailuhetki ihmetellen, mitä naisten hameen alla on ollutkaan; linnunkiikkuja, kallen kauluksia ja konstikkaita haaroja. Hykerryttävien tarinoiden jälkeen työpajassa kokeillaan uusia ja innostavia kädentaitoja, joissa tumpelokin onnistuu. Hetki kruunataan kuohareilla. Pajan teemoista voi valita omien taitojen ja kiinnostuksen mukaan ekokassien tuunausta, foliopaketusta tai nahkakorujen tekoa. Myös omia toiveita saa esittää.

Lisätietoja IhanNaiset -porukkapajasta: www.craftmuseum.fi/esitteet/kupliva_polttaristartti.htm

Lasten pajasynttäreissä herkutellaan materiaaleilla ja välineillä pajassa, itse herkuilla lastattua pöytää unohtamatta!

Kuva: Hanne Manelius.

Lasten syntymäpäivien järjestäminen muualla kuin kotona on yleistynyt viime vuosina ja miksipäs ei! Myös museossa on mahdollista juhlistaa tenavien syntymäpäiviä pienellä porukalla. **Pajasynttäreillä** herkutellaan niin näyttelyillä, käsitöillä kuin pöydässäkin. Näyttelyistä poimitaan lapsille hauskoja tarinoita ja yksityiskohtia, jotka ruokkivat sopivasti mielikuvitusta työpajatilaan siirtyessä. Työpajassa valmistetaan esimerkiksi koru, soitin, naulakko tai joku muu oma käsityö. Ja mitä parasta, lasten vanhemmat voivat tutustua museon näyttelyihin maksuttomasti synttäreiden aikana!

Lisätietoa pajasynttäreistä: www.craftmuseum.fi/esitteet/pajasynttarit.htm

Kuvansiirtoa varten voi tuoda omia valokuvia mukanaan.

Kuva: SKM/Anneli Hemmilä-Nurmi

Tilattavia **työpajojamme räätälöidään sopiviksi** niin työ- kuin kaveriporukalle. Pajoissa ei tarvita nohevaa käsityöknoppia, eikä haittaa, vaikka peukalo istuisi tukevasti keskellä kämmentä, sillä tärkeintä on viihtyminen ja yhdessä tekeminen. Kaikkiin pajoihin sisältyy myös lyhyt tutustuminen johonkin museon näyttelyistä, ohjaus työpajoissa sekä materiaalit. Myös pajan pituus muokataan tarpeen mukaan. Pientä käsin kosketeltavaa saa aikaiseksi jo tunnissa, kolmessa luodaan jo suurempikin ajatus lihaksi.

Lisätietoa työpajoista saa museon infosta, tai jos heti keksit sopivan porukan kenelle haluat pajaa tiedustella, täytä vain nettilomake! www.lyyti.in/Tyopajat

Museon info: craftmuseum.info@jkl.fi, p. 014 266 4370

Työpajatiedustelut nettilomakkeella: www.lyyti.in/Tyopajat

Palveluhinnastosta löydät aina ajankohtaiset hintatiedot tilattaville palveluille. Työpajojen hinnat riippuvat myös käytettävistä materiaaleista. <http://www.craftmuseum.fi/palveluhinnasto.htm>

Teksti:S ariK oskinen

Kuvat:H anneM aneliusj aS uomenkäs ityönmu seo/AnneliH emmilä-Nurmi

HARJOITTELIJANA SUOMEN KÄSITYÖN MUSEOSSA

Kirjoitettu | 30.05.2018 | Kommentit poissa käytöstä

Museologian perusopinnot ovat museoammattiin pätevoittävät erikoisopinnot (Valtioneuvoston asetus museoista 22.12.2005/1192 1 §). Näihin opintoihin kuuluu kuuden viikon ja/tai 180 tunnin harjoittelujakso museossa. Itse käytin mahdollisuuden tutustumalla museotyön erilaisiin osa-alueisiin Suomen käsityön museossa. Pitkälti teoria- ja historiapainotteiset museologian opinnot antavat tiettyjä perustietoja ja -taitoja toimia museotyössä, mutta museon todellisuus poikkeaa tästä kuitenkin huomattavissa määrin.

Ensimmäisenä päivänä sain tutustua museon käytäntöihin, vastuualueisiin, rakennukseen ja henkilökuntaan. Museon tilat ovat monin paikoin hieman sokkeloiset, joten en selvinnyt ensimmäisistä (tai viimeisistä) päivistä eksymättä. Onneksi museon henkilökunta oli aina valmis opastamaan oikeaan suuntaan pöllähtäessäni aivan väärään paikkaan etsiessäni kahvihuonetta tai muuta tarvittavaa paikkaa.

Harjoittelujaksoni osui onnekaasti, ja ehkä myös hieman suunnitellusti, samaan ajankohtaan kahden näyttelyvaihdoksen kanssa. Sekä kansallispukukeskuksen pyörittämä Kujan näyttely, että isomman puolen näyttely vaihtuivat uusiin. Harjoittelijan näkökulmasta molemmat vaihdot alusta loppuun purkamisen ja rakentamisen kanssa antoivat viitettä siitä, mitä museotyö hektisimmillään voi olla. Etenkin isomman puolen näyttelyn vaihdos sisälsi niin paljon työvaiheita, muuttujia ja ihmisiä, että avajaisissa mietin, miten kaikki muutamassa päivässä muuntautui valmiiksi näyttelyksi.

Kauhajoelta haettiin Alpo Koivumäen teoksia Pehmeetä touhua - näyttelyyn.

Kuva: Seija Hahl.

Kuitenkin näyttelyt eivät olleet ainoa osa-alue, mikä muutti ennakkokäsityksiäni museotyöstä. Viikot kokoelmien puolella, niin esinekokoelman kuin valokuva-arkistonkin puolella, näyttivät museotyöstä puolen, jota tavalliselle vierailijalle jää näkymättömiin. Suomen käsityön museon (tai varmasti monen muunkin erikoismuseon) tallennusvastuun laajuus on jotain, minkä määrän ymmärtää vasta kokoelmakeskuksessa vieraillessa ja tutustuesssa kokoelmien osiin luetteloinnin kautta.

Loppujen lopuksi harjoittelun yhteenvetona voisin vielä sanoa, että museon harjoittelun puitteissa opin enemmän museotyöstä, kuin olisin voinut etukäteen kuvitella, mikä varmasti onkin opintoihin sisällytetyn harjoittelun tarkoitus. Paljon jäi vielä koettavaa, tehtävää ja opeteltavaa, mutta ainakin jatkan matkaa hieman viisaampana. Siispä haluaisinkin kohdistaa suuret kiitokset koko museon henkilökunnalle harjoittelun mahdollistamisesta!

Tanskalaisen Kenneth Rasmussenin massiivineulosteos piti täyttää kolmiulotteiseksi Pehmeätä touhua -näyttelyä varten.
Kuva: Seija Hahl

Teksti: V enlaR äsänen, mu seologianh arjoittelijake väällä2 018.

 3 henkilöä tykkää

Tykkää

Luokka: Harjoittelijat, Kokoelmat, Museotyö, Näyttelyt, Vaihtuvat näyttelyt
Tagit: harjoittelija > museokokoelmat > museologia > museotyö > näyttelyn rakentaminen > Näyttelyt > Suomen käsityön museo > vaihtuvat näyttelyt

NYKYDOKUMENTOINTIA SEPÄN GALLERIASSA HANKASALMELLA

Kirjoitettu | 23.06.2018 | 1 kommentti

Entisessä Paanalan koulussa Hankasalmella on jo 44 vuotta toiminut *Sepän Galleria*, jossa **Harry Marttinen** ja hänen tyttärensä **Miina-Liina** valmistavat ja myyvät savitöitä ja myös metallikoruja. Taustatukena heillä on Harryn puoliso **Sirpa**, joka osallistuu omalla panoksellaan yrityksen hallintoon, markkinointiin ja gallerian esittelyihin.

Sepän Gallerian toimijat Miina-Liina, Sirpa ja Harry Marttinen.

Kevään 2018 ajan nykydokumentoinnista kiinnostuneet museokumppanit valmistelivat amanuenssi Seija Hahlin hyvässä huomassa tallennusretkeä Hankasalmelle. Tutustuttiin gallerian toimintaan saatavissa olevien aineistojen pohjalta, laadittiin kysymyksiä, harjoiteltiin äänityslaitteiden käyttöä sekä sovittiin työnjaosta haastatteluissa ja kuvauksessa.

Vihdoin kesäkuun alussa yhdeksän museokumppania saapui komean koulun pihalle valmiina toimeen. Harrylle ja Miina-Liinalle oli laadittu omat kysymykset ja heitä kumpaakin haastateltiin erikseen. Nauhalle saatiin tarinoita Harryn savenvalajan urasta. "En ole mikään keraamikko olen savenvalaja", hän totesi. Galleriassa on tapahtumassa sukupolvenvaihdos, josta puolestaan oltiin kiinnostuneita Miina-Liinan haastattelussa. Harryn vaimo Sirpa kertoi yrityksen toiminnasta kaikkien kolmen yhteishaastattelussa. Hän totesi, että juuri nyt odotellaan tärkeän sesongin alkua. Eri puolilla maata pidettävät keskiaikamarkkinat tuntuivat olevan tärkeitä taloudellisen tuloksen kannalta ja ne tuntuivat inspiroivan muutenkin. Niitä varten oli mm. valmistettu ajan hengen mukaiset myyntiasut.

Sepän Gallerian väen yhteishaastattelu.

Miina-Liinan haastattelu tehtiin myymälässä.

Haastattelujen jälkeen siirryttiin työpajaan, jossa Harry ja Miina-Liina esittelivät työtapoja. Harry valmisti kulhot dreijaamalla ja muotin avulla. Miina-Liina esitteli lasitusta ja esineiden polttoa. Polttouuneja talosta löytyi useampiakin. Yrityksen alihankkijana on jo neljännesvuosisadan ollut Anja Kässi, joka työskentelee kotonaan

Uraisilla. Häntä emme tavanneet.

Harryn käsissä kulho syntyy dreijaamalla hämmästyttävän nopeasti.

Miina-Liina esittelee lasitustyövaihetta.

Lopuksi astiat poltetaan uunissa. Eri savilaadut vaativat eri lämpötilat.

Myyvälän puolella hyllyt notkuivat tuoppeja, mukeja, erilaisia ja erikokoisia kulhoja, ampeleita, hyönteiskarkottimia, metallikoruja ja puukkoja. Astiat on tehty pääasiassa joko punasavesta tai mustasta savesta. Useita koristi Harryn valkoinen kaksi viivaa ja aaltoviiva -koriste, jossa on vaikutteita karjalaisesta savityöstä. Kaikki näytti olevan valmista alkavaa sesonkia varten.

Notkuvista hyllyistä innostuivat myös dokumentoijat. Taisi jokaisella olla lähdössä jokin kuppi ruskeassa paperipussissa kotiin tuotavana. Yksi innostui hankkimaan komean kulhonkin, jonka Harry silmiemme alla dreijasi.

Valmiita tuotteita myymälän hyllyillä. Miina-Liinan osaamista on nettikaupan ylläpito.

Sepän Galleriassa on säilynyt myös vanhan koulun henkeä. Seinillä on karttoja ja opetuksellisia kuvatauluja. Muitakin vanhoja esineitä, muistoja ja huomionosoituksia on esillä. Paikka on kotoisa ja herättää jokaiselle kävijälle muistoja omastakin elämästä.

Nykydokumentointiretki oli jännittävä, mielenkiintoinen ja uudenlainen kokemus useimmille meistä. Dokumentointi ei kuitenkaan ole vain mukavia kokemuksia. Edessä on vielä täyttä työtä nauhoitetun aineiston, jota on tuntikaupalla, litteroinnin, kuvien valinnan ja tallentamisen sekä mahdollisesti lisätietojen hankinnan parissa. Tulokset tallennetaan museon arkistoon. Tutustuminen käsityöläisyrittäjien toimintaan tavallista syvemmältä oli monella tavalla antoisaa ja avartavaa. Kyllä kannatti ja kannattaa olla mukana.

Nykyväen ilmiöiden tallentaminen jälkipolville on tärkeä osa museoiden tekemää työtä. Suomen käsityön museo tallentaa kokoelmiinsa nykyiseen käsityötietoon, taitoon ja osaamiseen liittyviä aiheita. Olemme tehneet pitkään yhteistyötä museologian perusopinnoista suorittavien yliopisto-opiskelijoiden kanssa. Vuoden ajan olemme museokumppaneiden kanssa käyneet lävitse nykytallennuksen perusteita. Yhteisissä tapaamisissa olemme pohtineet erilaisia haastattelumuotoja, katsoneet valokuvausta käsityöllisin silmin ja tutustuneet tallennuslaitteisiin. Museokumppanien kanssa aloitetun nykytallennusyhteistyön avulla saamme erilaisia näkökulmia museotallennukseen ja toivottavasti myös museokumppaneille avautuu uusia näkökulmia käsityön eri osa-alueisiin.

Kuten museokumppanit kirjoittavat, syksyllä työskentely jatkuu.

Tutustu myös museologien tekemiin nykytallennustöihin.

<http://museonayttely.fi/nykytallennus/>

Teksti: E IseH eikkilä, M aritaJ okinen, P irkkoR issanen

Kuvat: S eppoE Iijoki, E IseH eikkilä

4 henkilöä tykkää

Tykkää

Luokka: Käsityö, kodinsisustus, Kokoelmat, Museotyö, Vapaaehtoistyö

Tagit: käsityö > käsityöläinen > keramiikka > kokoelmatalennus > museokokoelmat > museotyö > nykydokumentointi > saventalanta > Suomen käsityön museo > vapaaehtoinen > Vapaaehtoiset > Vapaaehtoistyö

KOE KÄSITYÖN MONIPUOLISUUS MUSEON AVOIMESSA PAJASSA!

Kirjoitettu | 29.06.2018 | Kommentit poissa käytöstä

Näyttelykierroksen jälkeen voi olla harmittavan inspiroitunut ja käsillä pitää päästä tekemään jotain ja heti. Apu onneksi lähellä, sillä museon Avoimessa PAJASSA pääset puuhastelemaan mielesi mukaan.

Avoimessa pajassa materiaaleista on helppo inspiroitua.

Kuva: Hanna-Kaisa Hämäläinen

Avoin PAJA löytyy museon toisesta kerroksesta ja palvelee aina museon aukioloaikoina, poikkeuksina vain näyttelyvaihdot, jolloin yläkertaan ei voi asiakkaita päästää. Pajasta löydät selkeät ohjeet, ideat, materiaalit sekä tilaa työskennellä. Mikään ei estä mielikuvituksen liikettä ja voit toteuttaa pajassa omia visioitasi tarjolla olevien materiaalien mukaan.

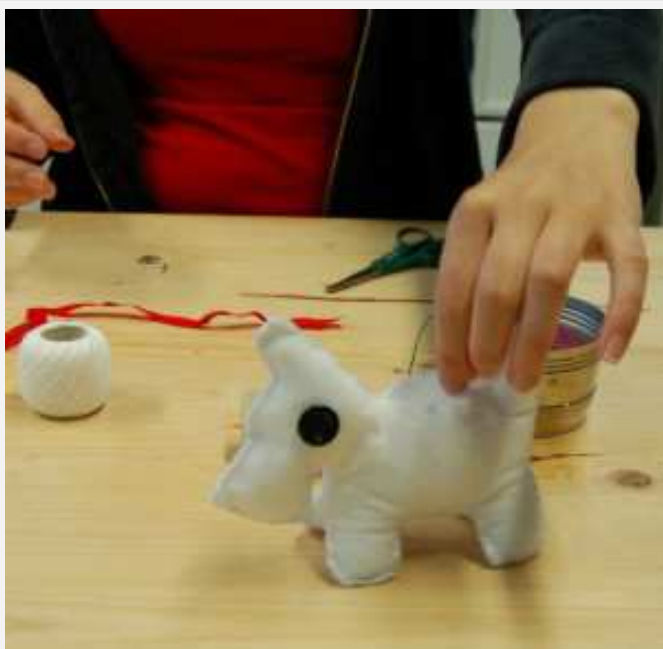
Avoin PAJA on tarkoitettu kaikille, eikä se vaadi erikoisosaamista. Tärkeintä on halu kokeilla. Voit tulla avoimeen pajaan yksin, kaksin tai porukassa. Paja tarjoaa tekemistä koko perheelle ja kaikenikäisille tekijöille, mutta haastavammissa töissä lapset voivat tarvita aikuisen apua. Varsinkin alle 7-vuotiaiden toivotaan puuhastelevan pajassa aikuisen kanssa yhdessä. Paja onkin koko perheen yhteinen juttu, löydät pajasta ideoita, ohjeita, materiaaleja ja työkaluja monenlaiseen tekemiseen.

Avoimen PAJAN käyttö sisältyy museon pääsymaksun hintaan ja materiaalimaksu määräytyy käytettyjen materiaalien mukaan. Voit maksaa materiaalit joko pajan pikkulippaaseen tai suoraan museon infoon. Pajaan mahtuu työskentelemään kerralla korkeintaan 15 henkilöä, joten vähän isompikin kaveriporukka puuhastelee pajassa yhtä aikaa.

Pajasta löydät valmiita ohjeita, joiden tarvikkeet ovat numeroiduissa laatikoissa. Helppoa vai mitä?

Miltä kuulostaisi apinannyrkki tai haitarikirja? Entä haluaisitko olla suloisen Tappe-koiran uusi omistaja? Käytettävissäsi on käsityövälineitä sahoista saksiin, ompelukoneesta höyläpenkkiin ja materiaaleja vaihtelevasti kulloisenkin teeman tai sesongin mukaan puusta paperiin, villasta kuparilankaan. Itse tehdyn käsityön saat heti mukaasi. Useimmat pajan ohjeet löydät myös verkosta: www.avoinmuseo.fi/craftmuseum/kasityonurkka/ohjeet.php

Tappe-koira on monelle tuttu jo kouluajoilta, mutta silti sellaisen tekeminen on aina yhtä hauskaa.

AVOIMEN PAJAN SÄÄNNÖT:

Pajassa työskentelet omalla vastuullasi.

Lapset työskentelevät vanhempiensa vastuulla. Pajassa ei ole ohjaajaa, joten älä jätä lapsiasi työskentelemään yksin.

Pidä pajan ovi avoinna kaikille.

Poraa, sahaa ja naulaa vain höyläpenkillä.
Jos liimaat tai maalaat suojaa pöytä muovilla.
Voit työskennellä lipastossa olevien ohjeiden mukaan tai ideoida itse.
Palauta käyttämäsi ohjeet, materiaalit ja työvälineet paikoilleen.
Siivoa työpisteesi ja muista sammuttaa käyttämäsi sähkölaitteet kuten kuumaliimapistooli.
Maksa materiaalimaksu pajassa olevaan lippaaseen tai museon infoon.
Ota valmistamasi työ mukaasi, mutta jätä työvälineet ja käyttämättömät materiaalit seuraavien pajankäyttäjien iloksi.

TIESITKÖ, ETTÄ MUSEON AVOIMESSA PAJASSA VOI MYÖS JÄRJESTÄÄ SYNTTÄREITÄ?

Pajasynttärarit sopivat parhaiten 6-12 -vuotiaille lapsille ja suositeltava ryhmäkoko on enimmillään noin 10 henkeä. Pakettihintaan kuuluu lyhyt näyttelykierrros ja tietenkin käsitöiden tekeminen ohjatusti – herkuttelua ja lahjojen jakoa tietenkään unohtamatta! Lisää tietoa pajasynttäreistä löydät museon verkkosivuilta: www.craftmuseum.fi/esitteet/pajasynttarit.htm

Teksti: S ariK oskinen

Kuvat: S uomenkäs ityönmu seoj aH anna-KaisaH ämäläinen

1 henkilö tykkää

Tykkää

Luokka: Käsityö, Museopedagogiikka

Tagit: AvoinPAJA > matkamuuisto > museopedagogiikka > paja > Suomen käsityön museo > työpaja

MUSEOTYÖN ARKEA: TARJA MAKSIMAINEN

Kirjoitettu | 03.07.2018 | Kommentit poissa käytöstä

Kevään korvalla Jyväskylän museot saivat pitkään kaivatun lisäavun kaupungin kolmen museon, Suomen käsityön museo, Jyväskylän taidemuseon ja Keski-Suomen museon, markkinointiin. Remmiin asteli **Tarja Maksimainen**, joka toimii kolmen museon markkinointi- ja viestintävastaavana.

Tarjaa voi siis lähestyä kaikessa museoiden näkyvyyttä, yhteismarkkinointia ja yritys yhteistyötä koskevissa asioissa. Tarja tekee tiivistä yhteistyötä niin museoiden tiedottajien ja viestintätiimien kanssa sekä luonnollisesti muun muassa Visit Jyväskylän kanssa. Kaiken tämän tarkoituksena on tuoda kaupungin museot lähemmäksi asiakkaita.

Mutta mitenpä päätyi Tarja museoon töihin? Markkinoinnin alalta Tarjalla on jo taustalla niin koulutus kuin pitkä työkokemuskin.

- Alun perin päädyin opiskelemaan markkinointia sen ihmisläheisyyden vuoksi – markkinoinnin perustahan on hyvin pitkälle ihmisten ymmärtämisessä ja toisaalta heihin vaikuttamisessa. Toisinaan olen myöskin päässyt yhdistämään työhöni kuvataideharrastustani, sillä olen aiemmin tehnyt paljon myös graafista suunnittelua ja erityisesti lehtimainoksia.

Tarja on aiemmin työskennellyt hyvin erilaisilla toimialoilla, eikä hänellä ollut museomaailman kokemusta kuin asiakkaana.

- Harrastusteni kautta ala tuntui kuitenkin enemmän läheiseltä kuin pelottavalta. Myöskin museoiden yhteiskunnallinen merkitys sekä kyky tarjota ihmisille elämyksiä tekivät työpaikasta entistä kiinnostavamman.

Museoissa on tällä hetkellä pinnalla isoja murrosvaiheita. Strategioita kehitetään, Keski-Suomen museo on remontissa ja kaikkien museoiden verkkosivuja ollaan uudistamassa. Tarja tuli siis mukaan mitä oivallisemmalla hetkellä, kun museot pohtivat kohderyhmiään ja kehittävät markkinointia brändistrategioidensa mukaan.

- Lisäksi työn alla on esimerkiksi kesäkampanja, jolla pyrimme tuomaan näkyville museoiden ja paikallisten yritysten yhteisiä teemoja. Hyvin monenlaisia juttuja on siis työn alla eivätkä päivät juuri muistuta toisiaan, Tarja kuvailee tämän hetkisiä työstössä olevia asioita.

Tarja pitää mielenkiintoisimpana työssään sitä, että hän pääsee vaikuttamaan laajasti museoiden markkinoinnin ja viestinnän kehittämiseen, jossa hän pääsee käyttämään omaa ammattitaitoaan ja pohtimaan syvällisesti kehityskohteita, jolloin kehitystyötä pystytään tekemään pitkäjänteisesti.

- Itseäni kiehtoo erityisesti museoiden kyky herättää ajatuksia ja tunteita, minkä voimaa ei voi väheksyä. Minulle on myöskin tärkeää kannattaa niitä arvoja, joita markkinoin, mikä tässä tapauksessa ehdottomasti toteutuu. Työssä on mahdollista olla niin luova kuin analyttinenkin.

Se, että Tarja koordinoi markkinointia ja viestintää yhdessä kolmen museon kanssa luo tietenkin myös haasteita, sillä kolme museota erillismuseoineen pitää sisällään hurjan määrän sisäistettävää tietoa.

- Laaja-alaisuus ei ehkä olisi niin haastavaa, ellei ala itsessään olisi jo melko haastava – museot ovat täynnä oman alansa asiantuntijoita, joiden tietoja ei voi odottaa omaksuvansa. Onneksi olen saanut paljon apua ja ympäriltä löytyy paljon ihmisiä, joilta kysyä. Laajuus vaikuttaa kuitenkin niin, ettei kaikesta voi mitenkään olla aina täysin perillä, joten ihan kontrollifriikki ei voi olla.

Tarja on selvinnyt haasteista ennenkin työurallaan, huumori on hyvä pitää mukana haasteissakin.

- Työskentelin aiemmin maatalouskoneita myyvässä yrityksessä ja tämän johdosta osallistuin Hollannissa järjestettävään uuden traktorimallin lanseeraustilaisuuteen. En ollut aiemmin ajanut traktoria, joten ajelin sellaisella ensimmäistä kertaa keskellä hollantilaista maaseutua. Eihän se nyt ihan täsmälleen samanlaista ollut kuin autolla ajaminen, joten ajoin melkein päin yhtä niistä harvoista aidoista, joita keskeltä maaseutua löytyi. Onneksi opastajani tajusi tarttua rattiin ajoissa ja sai traktorin viime hetkellä käännettyä.

Tarja odottaa tulevalta vuodelta herättäviä näyttelyelämyksiä niin itselleen kuin asiakkaille:

- Toivon kovasti, että saamme jo tänä vuonna tuotua yhä useamman tietoisuuteen sen, mitä kaikkea Jyväskylän museoilla onkaan tarjota!

Teksti: S ari K oskinen

LÖYTYISIKÖHÄN SIITÄ KUVAA SELVENTÄMÄÄN ASIAA?

Kirjoitettu | 21.08.2018 | Ei kommentoitu

Otsikon kysymys voi tulla useampaan kertaan mieleen, kun muistellaan vanhoja tai pohditaan vaikka käsityötekniikoita. Tässä vaiheessa museoiden kuva-arkistoista voi löytyä paljonkin apuja.

Lapset kutovat kangaspuille 1940-luvulla.

Suomen käsityön museon kokoelmissa on luetteloituna yli 37 000 käsityöhön ja käsityön historiaan liittyvää valokuvaa 1900-luvun alusta nykypäivään. Luettelointi tarkoittaa sitä, että kuvan sisältöjä on avattu arkistointia varten – mitä kuvassa tapahtuu, mihin aikakauteen se liittyy, keitä kuvassa on tai kuka kuvan on ottanut, ovat olennaisia kysymyksiä, joihin pitää vastata kuvaa luetteloidessa. Vasta luetteloitu kuva on löydettävissä ja siten myös hyödynnettävissä museon arkistossa.

Pyykkäreitä Tourojoella 1930-luvulla.

Kokoelmissa olevat kuvat kertovat ajan muuttumisesta sekä käsin tekemiseen käytettävän tekniikan ja välineiden vaihtumisesta ja kehitymisestä vuosikymmenten saatossa. Niiden joukossa on myös paljon kuvia esineistä, kodintekstiileistä, asumisesta ja asusteista. Valokuvakokoelma koostuu eri tekniikoilla tehdyistä

originaalikuviista ja vedoksista. Vanhinta kuva-aineistoa ovat lasinegatiivit 1900-luvun alkupuolelta ja uusimpana kuvamateriaalina ovat 2000-luvulla yleistyneet digikuvat.

Ryijy Suomen käsityön museon kokoelmista.

Suomen käsityön museon valokuva-arkiston kokoelmat karttuvat sekä lahjoituksina tulleista kuvista, että museon tekemästä, lähinnä käsityöläisten nykydokumentoinneista kertyvästä materiaalista. Lahjoittajia ovat käsi- ja taideteollisuusalan oppilaitokset, käsityöalan yrittäjät ja harrastajat ja alan oppilaitoksista valmistuneet, jotka haluavat tallentaa opiskeluun liittyvän aineistonsa museoon.

Pienoismoottoriasentaja-kurssit Kiteellä vuonna 1964.

Kuva: Tarmo Vesa.

Suomen käsityön museo tavoittelee hyvin monipuolisesti käsityöhön ja käsityön tekemisen ja koulutuksen historiaan liittyvää aineistoa. Museo tallentaa myös omaa toimintaansa kuvaamalla näyttelyitä sekä erilaisia tapahtumia ja työpajoja.

Valokuva-arkiston kuvia välitetään asiakkaille niin yksityiseen käyttöön kuin julkaisuihinkin. Kuviin liittyvissä asioissa voi ottaa yhteyttä puhelimitse tai sähköpostilla. Tilattavat kuvat toimitetaan vain sähköisessä muodossa.

Joitain Suomen käsityön museon kuva-aarteita on ladattavissa museon Käsityön kuvia - verkkosivuilla <http://image.museokauppa.fi/> – ja ihan ilmaiseksi!

Tulevaisuudessa kuvien verkkosaavutettavuutta pyritään parantamaan edelleen. ”Tavoite on, että Suomen käsityön museon valokuva-arkiston kokoelmat viedään lähitulevaisuudessa Finnaan”, kertoo museon kuva-arkistoista vastaava amanuenssi Anneli Hemmilä-Nurmi.

Kuva-arkistoon liittyvissä kysymyksissä ja tarpeissa voi kääntyä museon amanuenssi Anneli Hemmilä-Nurmen puoleen. Annelin tavoittaa sähköpostitse [anneli.hemmila-nurmi \[at\] jkl.fi](mailto:anneli.hemmila-nurmi@jkl.fi) tai puhelimitse virka-aikaan 014 266 4374.

Teksti: Anneli Hemmilä-Nurmi ja Sari Koskinen

Kuvat: Suomen käsityön museon kuva-arkiston kokoelmat

MUSEOTYÖN ARKEA: PÄIVI OLLIKAINEN

Kirjoitettu | 03.09.2018 | Ei kommentoitu

Yksi museon uusista kasvoista löytyy heti infotiskin takaa. Keväällä remmiin astellut museoassistentti **Päivi Ollikainen** vastaa osaltaan museokaupan hoitamisesta, muiden tehtävien lisäksi. Voipa olla, että Päivi joskus sinunkin ryhmäsi oppaana, kun tutustut museon näyttelyihin opastuksissa. Välillä Päivi saattaa hypätä myös työpajaohjaajan saappaisiin.

Päivi vaihtaa välillä museon infosta myös oppaan liiveihin. Kuva: SKM/Hanna-Kaisa Hämäläinen.

Alun perin taidehistoriasta maisteriksi valmistunut Päivi oli jo opiskeluaikanaan kiinnostunut museosta työympäristönä ja hän tekikin monenlaisia museon opastus- ja asiakaspalvelutöitä opintojensa ohella. Päivi onkin rautainen asiakaspalveluguru, sillä vuosia erilaisissa asiakaspalvelutehtävissä on kertynyt plakkariin useasta eri paikasta.

Tällä hetkellä Päiviä työllistää eniten uuden myyntinäyttelyn rakentaminen, **Second Chance** avautuu Ikkunagalleriaan 5.9., ja museokaupan tuleva joulukuukausi.

”Se on museokaupan vuoden suurin sesonki ja haluamme löytää taas uusia ja ihania suomalaisten käsityöläisten tuotteita asiakkaidemme joulupaketteihin”, Päivi avaa.

Museon infossa työskentelevällä eivät päivät sulaudu massana toisiinsa. Työajat ovat vaihtelevia ja asiakaskohtaamisia on laidasta laitaan. Ikinä ei tiedä, millainen päivä on tulossa.

”Työ on monipuolista ja eikä samankaltaista päivää ole olemassa. Pääsen osallistumaan monenlaisiin museon työtehtäviin. Myös käsityöläisten kanssa toimiminen on mukavaa ja mielenkiintoista. Heidän tuotteitansa on kiva päästä esittelemään museokävijöille”, Päivi kuvailee. Tältä vuodelta Päivi odottaa kovasti yleisön reaktioita meneillään olevaan **Pehmeetä touhua** -näyttelyyn.

Asiakaspalvelussa sattuu ja tapahtuu, mutta huumorin avulla yleensä ratkeaa tilanne kuin tilanne.

”Muistan hyvin, miten aikaisemmassa työssäni museon asiakaspalvelussa opastin ja ohjasin kerran tanskalaista vanhempaa herrasmies matkailijaa. Hän puhui huonosti norjaa ja oli lähtenyt matkalle Suomeen ajatellen pärjäävänsä täällä norjaksi puhuen. Hän tiesi, että suomalaiset opiskelevat koulussa ruotsia ja ajatteli norjan kielen olevan sitä tarpeeksi lähellä. Minä puhuin välttävää ruotsia ja hän yhtä välttävää norjaa, ja niin saimme

asiamme selvitettyä. Nauruksihan se lopulta meni molemmilla, mutta tilanteesta selvittiin. Sen olen huomannut, että elekielellä pärjää pitkälle, vaikkei yhteistä kieltä välttämättä löydykään.”

Teksti: S ariK oskinen

2 henkilöä tykkää

Tykkää

Luokka: Museopedagogiikka, Museotyö

Tagit: asiakaspalvelu > käsityö > museokauppa > museotyö > opastus > Suomen käsityön museo > yleisötyö

APUA KIPERIIN TEKSTIILIONGELMIIN TARJOAA KONSERVOINTIKESKUS

Kirjoitettu | 07.10.2018 | Ei kommentoitu

Esineen tai tekstiilin ei aina tarvitse olla vanha ollakseen arvokas ja tarvitakseen erityiskäsittelyä. Pieni kysymisen vaiva saattaa säästää monelta murheelta. Esineet ovat osa maailman muistia ja niihin liittyy usein paljon henkilökohtaisia, jopa pitkälle suvun historiaan liittyviä tarinoita.

Suomen käsityön museon yhteydessä toimii tekstiilikonservointiin erikoistunut Konservointikeskus, joka tarjoaa mielellään neuvoja ja ohjeita arvokaiden ja rakkaiden tekstiilien säilyttämiseen. Konservointikeskus palvelee niin yksityisiä ihmisiä kuin museoita, eri laitoksia ja yhteisöjä.

Tekstiilikonservaattori on tekstiilimateriaalien asiantuntija, joka toimii työssään erilaisten tekstiilien, kuten ryijyjen, pukujen, kirkkotekstiilien, lippujen ja pitsien säilyttämiseksi. Konservattorin työ on yhdistelmä käsityötä, kemiaa ja kokeilua, sillä joskus työtavat ja -välineet pitää kehittää itse. Työssä yhdistyy silmän ja käden koordinaatio sekä työn esteettinen lopputulos, mikä konservoinnin yhteydessä tarkoittaa esimerkiksi mahdollisimman huomaamatonta korjausta. Konservattorit esimerkiksi värjäävät itse ne kankaat, joita tarvitaan tekstiilien vaurioiden korjaamiseen tai häivyttämiseen. Näin saadaan värisävyt tarkalleen sopiviksi.

Konservoinnin korjausompelussa käytetään hentoista neulaa ja pieniä pistoja.

Konservointikeskuksen verkkosivuilta löytyy paljon yleisohjeita vanhojen tekstiilien, kuten ryijyjen, pellavatekstiilien ja kastepukujen hoitoon ja säilytykseen. Joskus kuitenkin mieltä painaa jokin erityisempi kysymys, ja silloin kannattaakin kääntyä asiantuntijan puoleen. Konservattorit neuvovat ja opastavat mielellään esineiden hoitoon ja säilytykseen liittyvissä kysymyksissä.

Konservointikeskuksen hellässä huomassa on viime aikoina hoitoa saanut myös hiukan tunnetummat tekstiilit. Ylivieskan kirkon tuhopoltossa pahasti kärsinyt messukasukka sai konservattorien käsittelyn jälkeen uuden elämän. Samoin korpilahtelaisen majuri Johan Konrad Pistolekorsin kaksikolkkahattu kunnostettiin Jyväskylässä. Hattu on nykyään esillä Korpilahden kirkossa.

Konservointikeskus tarjoaa palveluitaan valtakunnallisesti. Keskus antaa konservointiin liittyvää neuvontaa ja ohjausta, konsulttiapua sekä ennaltaehkäisevään konservoinnin koulutusta. Myös tekstiileille tarvittavien

näyttelyrakenteiden ja esineiden säilytystilojen suunnittelussa saa Konservointikeskuksen konservaattoreilta apua.

Neuvontapalvelun lisäksi, muun työtilanteen niin salliessa Konservointikeskus ottaa tehdäkseen myös arvotekstiilien konservointia. Konservointitarpeen arviointia varten esine voidaan tutkia joko sijoituspaikassaan tai Konservointikeskuksessa. Konservointityöstä annetaan kirjallinen kustannusarvio, joka perustuu arvioituun työtuntien määrään ja materiaalikuluihin.

Jos sinulla on vanha tekstiili, joka tarvitsisi pientä – tai vähän isompaakin – kohennusta, kannattaa asiaa kysäistä konservaattorilta. Pieni kysymisen vaiva saattaa säästää monelta murheelta.

Kysy asiantuntijalta – kysy konservaattorilta!

Konservointikeskus Jyväskylän Salmirannassa

p. 014 266 4383

konservointikeskus [at] jkl.fi

Teksti: S ari K oskinen j a A nne V esanto

1 henkilö tykkää

Tykkää

Luokka: Käsityö, Konservointi, Luokittelematon, Museotyö

Tagit: käsityö > konservaattori > konservointi > museotyö > tekstiilikonservointi

MUSEOTYÖN ARKEA: SARI JANTUNEN

Kirjoitettu | 16.10.2018 | Ei kommentoitu

Museossa on vaihtunut vuoden aikana henkilökuntaa muun muassa eläköitymisten vuoksi. Myös museon tietopalvelu oli pitkään tauolla tämän vuoksi. Keväällä museon remmiin asteli amanuenssiksi **Sari Jantunen**, jonka pääasiallisena työnä museossa tulee olemaan museon kokoelmiin perustuva tietopalvelu. Hän onkin sukeltanut kesän ja syksyn mittaan pää edellä museon kokoelmaprosesseihin ja tehnyt itseään tutuksi kokoelmien kanssa.

Tietopalvelussa sukellaan syvälle museon kokoelmiin. Esimerkiksi asiakkaan kysymää ryijyä etsitään vertaamalla satoja ryijykuvia keskenään.

”Nykyinen työni Suomen käsityön museossa on näin jälkeenpäin katsottuna tulosta aikanaan tehdyistä sopivista valinnoista, vaikka usein onkin tuntunut kuin olisin päätyneet museoon sattumalta: Nuoruudessa halusin opiskella vain käsityötä sen eri muodoissa ja suoritin lopulta AMK artonomin tutkinnon tekstiilialalta. Heti perään opin vielä käsityönopettajaksi Savonlinnassa. Pääaineenani oli käsityötiede ja sivuaineina luin kulttuurihistoriaa ja psykologiaa”, Sari kuvailee opintouraansa.

Sari on tehnyt jo pitkään uraa museoiden parissa: ”Opintojen päätyttyä työskentelin mm. arkistoapulaisena ja sitä kautta pääsin ensin harjoittelijaksi ja edelleen projektityöntekijäksi Suomen Metsämuseo Lustoan Punkaharjulla. Projektityö vaihtui vakituisesti amanuenssin toimeksi ja siinä hommassa vierähtikin kuin huomaamatta yli kymmenen vuotta. Käsityön museoon hakeuduin juuri käsityön vuoksi – koen tietäväni huomattavan paljon enemmän käsityöstä ja tekstiilitekniikoista kuin vaikkapa metsäkoneista! Lisäksi katson, että käsityötieteen tuntemus ja opettajan koulutus antavat hyvän pohjan työskennellä käsityöhön keskittyvässä asiakaspalvelussa.”

Suomen käsityön museon kokoelmat ovat isot ja kattavat kaikkea maan ja taivaan välillä käsillä tekemiseen liittyen. Sen tähden kokoelman sisältöihin tutustuminen on hyvin tärkeää, jotta tietoa niistä voi jakaa tietopalvelun kautta myös asiakkaille.

”Tällä hetkellä on menossa kokoelmiin perehtyminen käytännön työn kautta sekä muutaman kysymyksen viikkovauhdilla tuleviin erilaisiin käsityöaiheisiin kysymyksiin vastaaminen. Pääasiassa kysymykset koskevat ryijyjen tunnistusta tai käsityömallien etsimistä. Lisäksi olen aloittelemassa tekstiilitaiteilija ja neuleyrittäjä Sirkka Könösen kokoelman esineiden luettelointia”, Sari kertoo tämän hetkisestä työstään.

Sarista on mielenkiintoista päästä jälleen tutkimaan ja ihastelemaan suomalaista käsityöhistoriaa ja käsityötaitoa museon kokoelmissa olevien esineiden ja kuvien kautta.

”Saan suurta iloa objekteihin ja niihin liittyviin tarinoihin tutustumisesta. Haastavinta työssä on löytää asiakkaan kysymykseensä kaipaama vastaus kohtuullisessa ajassa – museossa on laajat arkisto-, kirjasto-, valokuva- ja esinekokoelmat, mutta kaikkea mahdollista käsityöhön liittyvää ei niistä silti kuitenkaan löydy”, Sari avaa työarkeaan. ”Odotan tulevalta vuodelta mielenkiintoisia ja sopivasti mitoitettuja käsityöaiheisia kysymyksiä, joiden kautta pääsen sukeltamaan museon kokoelmiin ja kokemaan elämyksiä suomalaisen käsityöhistorian parissa, ja tietysti välittämään vastausten muodossa tätä iloa edelleen käsityön ystäville.”

Työssä kuin työssä tapahtuu aina, varsinkin kun järjestetään erilaisia tapahtumia. Myös Sarin työuralle mahtuu erilaisia kommelluksia:

”Edellisessä työpaikassani Suomen Metsämuseossa järjestetään joka toinen kesä Metku-Metsäkulttuuripäivät. Perinteitä vaalien on päivien aikaan aina tarjolla museon kokoelmahenkilökunnan toimesta Sannin ja Marleenan -lautalta tarjoiltavat nokipannukahvit. Museon lammen rannalle kiinnitetyn puulautan päälle on tuolloin viritetty nuotiopaikka, jossa tuli palaa kolmen päivän ajan. Muutama vuosi sitten oikeasta suunnasta puhaltanut tuuli kuumensi emäntien lisäksi myös lautan rakenteita niin, että koko lautta uhkasi sunnuntaiaamun ratoksi syttyä palamaan! Onneksi yövartija havaitsi asian ja sai palon sammutettua. Viimeisenkin tapahtumapäivän kahvit saatiin siis kunnialla keiteltä”, Sari nauraa.

Avaammeb logissayl eisölleh iukanmu seolaistentyö elämääj aku rkistammes amallamu seotyönku lissientaaks e.

Teksti:S ariJ antunenj aS ariK oskinen

3 henkilöä tykkää

Tykkää

Luokka: Käsityö, Kokoelmat, Museotyö

Tagit: amanuenssi > arkisto > kokoelmat > kokoelmatyö > kuva-arkisto > museotyö > tietopalvelu

"KÄSIN TEHDEN TULET ONNELLISEKSI."

Kirjoitettu | 23.10.2018 | Ei kommentoitu

Perjantai 12.10.2018 oli Onnenpäivä. Tuolloin toteutettiin museoalan valtakunnallisen tallennus- ja kokoelmayhteistyöverkoston TAKOn toimesta Suomen museoissa Onni museoon -nykydokumentointitempaus, johon osallistuneet museot tallensivat onnea kukin omasta näkökulmastaan. Suomen käsiyön museossa onnea etsittiin luonnollisesti käsiyöstä.

Päivän aikana neljätoista rohkeaa kädentaitajaa jakoi ajatuksensa siitä, mikä käsiyössä tai tietyssä käsin tehdyssä työssä tuottaa onnellisuutta tai hyvää mieltä.

"Kaikenlainen käsityöt uo onnea."

Osallistujat pohtivat käsiyöonnea erilaisten tekemiensä tai omistamiensa käsitöiden kautta. Tekniikoista edustettuina olivat tilkkutyöt, virkkaus, neulonta, pajutyöt, kirjonta ja luova käsiyöllinen ilmaisu.

Päivän pohdintojen mukaan käsiyön onni näyttäisi löytyvän itse tekemisestä, itsensä ylittamisestä ja onnistumisesta, luovuudesta ja ongelmanratkaisusta, arvostuksen saamisesta sekä yhteisöllisyydestä.

"Tulit osih yväm ielik unh uomasine ttäm inäkino saan."

Käsiyön kerrottiin rentouttavan ja lievittävän stressiä ja väsymystä, olevan voimauttava tekijä arjen pyöryksen keskellä: käsien käydessä mieli saa levätä. Käsiyön tekemisen katsottiin kehittävä ongelmanratkaisukykyä ja antavan kanavan luovuudelle. Oman osaamisen kehittyminen sekä aikaansaamisen todentuminen valmiin työn kautta tuottivat monelle hyvää mieltä. Myös tehdystä työstä saatu arvostus oli mieltä lämmittävää.

"Mallis isarelta, o ppiä idiltä, i nspiraatioi sältä"

Tärkeä tekijä käsiyön onnellisuutta tukevassa vaikutuksessa oli yhteisöllisyys. Osallistuminen käsiyötaidon ja -perinteen siirtämiseen lapsille ja nuorille koettiin merkitykselliseksi. Käsiyötä tehdessä myös muisteltiin ja ajateltiin läheisiä ihmisiä: nämä olivat läsnä esimerkiksi käytettyjen materiaalien, mallien ja tekniikoiden kautta. Käsiyö tehdään usein myös tietylle henkilölle, joko tilauksesta tai lahjaksi, ja valmiin työn katsottiin olevan oiva tapa ilmaista tekijänsä kiintymystä ja välittämistä työn saajalle.

Riitta Häkkisen pikkuveljelle joululahjaksi tekemä nalle antoi saajalleen iloa ja hyvää mieltä pitkäksi aikaa. Kuva lahjallesta palauttaa mieliin molemminpuolisen onnen tunteen vielä vuosikymmentenkin jälkeen.

KERRO SINÄKIN MUSEOLLE KÄSITYÖNNESTASI!

Lähetä tarinasi museoon sähköpostilla tai osallistu tallennukseen 31.10.2018 asti museon Instagramissa tägäämällä kuvaasi @suomenkasityonmuseo ja #onnimuseoon #onnentallentajat. Kerro miksi juuri tämä käsityö tai sen tekeminen toi sinulle onnen tunteen. Liittykö käsityö johonkin elämänvaiheeseen tai tiettyyn tapahtumaan vai oliko joku sen yksityiskohdista erityisen merkityksellinen sinulle?

Kaikkien onnellisten käsityökokemusten tallentamiseen osallistujien kesken arvotaan lokakuun loppuun Museokortti. Voittajaan otetaan yhteyttä henkilökohtaisesti. Instagramissa arvontaan voi osallistua vain julkisella profiililla. Osallistujan valitsema kuva ja tiedot tullaan tallentamaan osaksi museon kokoelmia.

Onni museoon -tallennus jatkuu museossa vielä lokakuun jälkeenkin ja onnellisia muistoja voi lähettää museon amanuensseille. Arvonta kuitenkin suoritetaan 31.10. mennessä tulleiden materiaalien kesken."

Lisätietoja Onni museoon -tallennuksesta antaa amanuensi Seija Hahl, seija.hahl [at] jkl.fi tai p. 050 311 8886

Teksti: S ari J antunen j a S eija H ahl

4 henkilöä tykkää

Tykkää

Luokka: Ajankohtaista, Käsityö, Kokoelmat, Luokittelematon, nykytallennus

Tagit: käsityö > käsityömuisto > kokoelmatalennus > kuva-
arkisto > muistelu > muistot > nykydokumentointi > onnellisuus > onni